

Kıbrıs'ta

G

Sosyalist ERÇE

K

Siyasi Gazete

Ocak 2004, Yıl 7 Sayı:112 - Fiyatı: 600,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KIBRIS'TA ÇÖZÜM;

DIŞ GÜÇLERİN KIBRIS'TA İSTEDİKLERİ "HAKLARI" REDDETMEKTEN GEÇER.

● Garantörler, Kıbrıs'ın anayasal düzenini ve devletini garanti etmişlerdi. Kıbrıs halkının çıkarlarını ve topraklarını gasbetmeyi değil.

● Garantörler, olası bir çözümde yeni haklar isteme peşindedirler. Yeni üsleri, yeni askeri güçleri burada bırakmak istemektedirler.

● Hangi ülke "Kıbrıs'ta haklarımız var" derse, o ülke Kıbrıslılar'ın haklarına göz dikmiş demektir.

● Kıbrıs'ta sadece Kıbrıslılar'ın hakları vardır. Bu hakkı elde edebilmek için de ortak mücadele zorunludur.

Başyazı Irak'ta, Filistin'de Orman Kanunu, Kıbrıs'ta "Uluslararası Hukuk"

Son üç yıldır ülkemizin bağımsızlığı ve özgürlüğü için yollara döküldük. Devrimingler yaptık. Tüm köylerde barış ateşleri yaktık. Ve hep bir ağızdan "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz" dedik.

Seçim sürecine girilirken bu ortak hedef ve ortak mücadele akamete uğradı-ugratıldı. Seçim sonrası oluşan hükümet profili ve buna bağlı olarak ortaya çıkan çözüm atmosferi üç yıl öncesinde olduğu gibi yine "godot'a" bırakıldı.

Halkımızın kendi iradesi ve istenciyle çözüme koyduğu ağırlığı hazmedemeyen rejim yanlıları ve TC devleti bu bütünlüğü bozmak için her yolu kullandı. Şimdi gündemde olan Weston'un söyledikleri, Tayyip'in söyledikleri, Verhaugen'in

söyledikleri v.s.

Bizim ne söylediğimize, ne söyleyeceğimize, ne istediğimize kulak veren yok. Kıbrıs Türk halkının iradesine saygı duymak yok.

Weston'dan, Verhaugen'den, Tayyip'ten umutlananlar bir de umutlarına "uluslararası hukuk" umudunu katmışlar. Uluslararası hukuk, emperyalistler arası güç dengelerinin güçsüzlere karşı dayatılan hukuku değil mi?

Irak'ta, Filistin'de orman kanunu uygulayanlar, Kıbrıs'ta "uluslararası hukuk" dedikleri zaman ne kadar inandırıcı olurlar? Gerçekte neye hizmet ediyorlar? Kıbrıs Halkı'nın kalıcı çıkarlarıyla, dünyada "orman kanunu" uygulayanların çıkarları denk düşebilir mi?

Türkiye devleti bu "orman kanununu" kullananların neresindedir?

Tüm bu soruları sorup, halkların çıkarları bağlamında cevaplamazsak, ya pasifizmi (ki gücünün yanında yer almak demektir) ya da işbirlikçiliği benimseriz demektir.

Kıbrıs'ın Kuzey'inde üç yıldır süren çözüm ve barış süreci ve bu sürece damgasını vuran BMBP'nin yeniden mücadelenin motor gücü olması tek çıkıştır. BMBP ve hedefleri, bugün hükümet içinde veya hükümet dışında parlamentoda verilecek mücadeleden çok daha kapsamlıdır.

Geliniz ülkemizde "güçlülerin hukuku" yerine "halkların bağımsızlık hukukunu" öne çıkaralım. Bunu yapmazsak, sadece CTP-BG'nin hükümette oluşuyla, Mayıs'a kadar talep ettiğimiz çözüme ulaşmak yine mümkün olmayacaktır.

KSP Basın Bildirisi: Mücadele İki Koldan Sürdürülecektir.

Barış ve Demokrasi Güçlerinin önemli bir kesimini oluşturan CTP-BG'nin ağırlıkta olduğu hükümet 13 Ocak'ta kuruldu. Bu hükümet, CTP-BG'nin hükümet protokolünde de ilan ettiği gibi Çözüm ve Uzlaşma hedefini önüne koymuş bir hükümettir...

● Sayfa 2'de

Barış Ve Çözüm Cephesinin Sorunları Üzerine

Malum olduğu üzere, barış cephesinde yer alan güçler (Kuzeylisiyle, Güneylisiyle) "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisini savunmaktadırlar...

● Sayfa 6'da

Seçim Sonrası Bir Tahmin Konuk Yazar: Birikim Özgür

Seçimden bir gün önce 13 Aralık 2003 tarihinde Ankara'dan bir grup arkadaşla uçağa atladık ve Kıbrıs'a uçtuk.

● Sayfa 10'da

MÜCADELE İKİ KOLDAN SÜRDÜRÜLECEKTİR

KSP, 13 Ocak'ta kurulan CTP-(BG)-DP koalisyon hükümeti ile ilgili görüşlerini 17 Ocak'ta yayınlamış olduğu basın bildirisiyle kamuoyuna duyurmuştur. Bildiriye aynen yayınıyoruz.

Barış ve Demokrasi Güçlerinin önemli bir kesimini oluşturan CTP-BG'nin ağırlıkta olduğu hükümet 13 Ocak'ta kuruldu. Bu hükümet, CTP-BG'nin hükümet protokolünde de ilan ettiği gibi Çözüm ve Uzlaşma hedefini önüne koymuş bir hükümettir.

KSP, CTP-BG'den 14 Aralık 2003 seçim-referandumu öncesi birlikte imzaladığımız protokole uygun olarak, tüm bu seçim-referandum döneminde halkımızdan oy isterken verdiklere sözlerle uygun olarak, 1 Mayıs 2004 öncesi Çözümü elde etmek, 1 Mayıs 2004 öncesi Çözüm planını referandumla sunmak konusunda tüm gücüyle çalışacağına güvenmek istiyoruz. Bu güvenimizi artırmak için CTP-BG'nin hükümetin ilk işi olarak 1 Mayıs öncesi referandumun yapılacağını garanti altına alması, bu taahhüdünü dünyaya duyurması ve referandumun gerçekleştirilmesi için gerekli yasa çalışmalarını başlatması gerekmektedir.

CTP-BG'yi, hem Kuzey'den, hem de Güney'den tüm barış ve demokrasi sevdalısı halkımız ve onların örgütleri adına barış ve demokrasiyi elde etmede Hükümet olarak atacakları adımları desteklemeye çağırıyoruz. Bu bağlamda, kurulan hükümette DP'nin varlığını, ve hükümetin "Uzlaşma" hükümeti olarak ortaya çıkmasını dikkate alan partimiz, CTP-BG'nin hükümet olarak, ve BDH dahil, CTP-BG'nin parlamenter mücadelelerine dıştan desteğin örgütlenmesi için elinden geleni yapacaktır.

Böylece barış ve demokrasi güçleri, bir yandan parlamento ve hükümet olarak, diğer yandan parlamento ve hükümet dışı olarak, barış ve

demokrasiyi elde etmek, 1 Mayıs 2004 öncesi referandum ve çözümü elde etmek için daha da güçlenecektir.

Böylece barış ve demokrasi güçleri 1 Mayıs 2004 öncesinde çözüm ve barışı elde etmek için birlikte yürüttükleri mücadeleyi durdurmadan, ve zafere kadar, yani 1 Mayıs 2004'e kadar yine hep birlikte, ve birlikteliklerini daha da güçlendirerek sürdürecektir. Mayıs 2004 öncesi bir tarihte Annan Planı'nda

görüşmeler yolu ile değiştirilebilecek noktalar belirlenir veya belirlenmez muhakkak plan halkımızın referandumuna sunulmalıdır. CTP-BG, çözüm yanlısı tüm güçlerle bu konuda uzlaşma içinde olduğunu halkımıza ve dünya kamuoyuna ilan etmelidir.

Partimiz, tüm barış ve demokrasi güçlerini, hükümet içindeki CTP-BG'yi Mayıs 2004 öncesi çözüm ve barışı elde etmek için yürüttükleri mücadelelerde desteklemeye çağırır. Partimiz, tüm barış ve demokrasi güçlerini, CTP-BG'nin hükümette yürüttükleri faaliyetlerinin

zafarını garantilemek amacıyla hükümet ve parlamento dışındaki birlikteliklerini daha da genişletmeye, ve 1 Mayıs 2004 öncesi çözüm ve referandumu elde etmek için, hükümet ve parlamentodaki çözüm yanlısı parlamenterlerin aynı yöndeki faaliyetlerini desteklemek için, yani 1 Mayıs 2004 öncesi çözüm ve referandum talep eden bir örgütlülük ve eylemlilik içine girmeye çağırır. Bu bağlamda halkımızın BMBP önderliğinde yürüttüğü çözüm ve barış mücadelesinin başarılmaması için, BMBP dışında kalan tüm çözüm yanlısı güçleri BMBP çatısı altında örgütlenmeye çağırır.

KSP, hükümet içinde etkin konumda olan CTP-BG'nin çözüme dönük mücadelede gösterebileceği muhtemel tutukluk ve zaafiyetleri, hükümet dışındaki çözüm güçleriyle ortak hareket konusunda ortaya çıkabilecek CTP-BG'den kaynaklı sıkıntıları asla kabul etmeyecektir. Önümüzdeki üç ay "icraat hükümeti yerine çözüm hükümeti" seçeneğini bizlere dayatmaktadır. CTP-BG, bu sürecin sorumluluğu ve bilinciyle hareket etmelidir.

14 Aralık 2003 referandumunu kazandık.

1 Mayıs 2004 öncesi referandumu, çözümü ve barışı da kazanacağız.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi(a)
Kazım Öngen
Genel Sekreter**

BMBP Çözumsuzlüğe Mazeret Bulmaya Çalışanları Uyardı

KTOEÖS Genel Sekreteri Tahir Gökçebel 9 Ocak'ta yaptığı basın açıklamasında 14 Aralık seçimlerinde Kıbrıs Türk halkının ezici bir çoğunlukla Annan planı temelinde çözüm ve AB üyeliği lehinde irade gösterdiğini söyledi. 1974 sonrası oluşturulan açık-gizli militarist yönetimlerle nüfus aktarmaları statükoyu ayakta tutmayı amaçlayanların güçlerinin yetmediğini ve cumhurbaşkanı Denktaş'ın Kıbrıs Türklerini temsil etmediğini söyledi.

Gökçebel devamla BMBP içindeki sendikalar ve sivil toplum örgütleri olarak amaçlarını şu şekilde sıraladı:

"1- Kıbrıs Türk halkının görüşlerini dikkate almayan 'zamandan çalmak' ve 'Çözumsuzlüğe mazeret bulmak' için ortaya atılan her türlü girişim ve belgenin Kıbrıs Türk halkının siyasal taleplerine saygısızlık olduğunu,

2- B.M. Genel Sekreteri Sn. Kofi Annan'ın görüşmeleri başlatmak için tarafların samimiyetini ortaya koyan şartlarını desteklediğimizi,

3- 1 Mayıs 2004 Kıbrıs'ın AB'ne üye oluş tarihinden önce sonlandırılmak amacıyla, görüşmelere vakit geçirilmeden hemen başlanmasını,

4- Kıbrıs Türk halkının Annan Planı temelinde bir çözüm ve AB üyeliği için referandum hakkının derhal hayata geçirilmesini talep ederiz."

Basın açıklamasının sonunda Gökçebel sendika ve sivil toplum örgütlerinin bu amaçlara ulaşmak amacıyla "meydanları doldurmak ve barış ateşleri yakmak dahil her türlü direniş ve eylemi yapmakta kararlı" olduklarını açıkladı.

Daha sonra BMBP'ye üye bazı sendika liderleri BDH ve ÇABP'ı da ziyaret ederek 1 Mayıs 2004'e kadar Kıbrıs'ta bir anlaşma imzalanması dileklerini dile getirdiler. Bu görüşmelerde BDH başkanı Akıncı ve ÇABP başkanı Ali Erel de aynı temennileri vurguladılar.

İŞÇİ'DEN MEKTUP

İŞÇİLER BİRLEŞİNİZ

Geçen sayımızda işçilerin sendikalarda örgütlenmesinden, tek yumruk olmasından ve bunun öneminden bahsetmiştik... Yine aynı konu üzerine, yaşanmış örneği ile devam edelim...

Bu, çok değil son bir hafta içinde yaşanmış ve devam eden bir olay...

Bazı işçi arkadaşlarla sohbetimiz sırasında anlattılar bana...

İşçi kardeşlerimiz Güney Kıbrıs'ta ekme paralarını kazanıyorlar ve ellerinden alınan haklarını tekrar geri almak için mücadele ediyorlar...

Hepimizin ders çıkarması gereken bir olay bence ve paylaşmak istedim sizlerle...

Yaşanan olay şöyle;

İşçi arkadaşlarımızın patronu herkesin sigortasını yatırdığını söylüyor ve her hafta işçilerden belli miktarda para kesiyor. Fakat araştırma sonunda kimsenin sigortasının yatırıldığı ve patronun haftalıklardan kesilen paraları cebine attığı ortaya çıktı.

Arkadaşlarımız birleştiler ve ne yapmalıydı dediler?

Patronları ile konuşmaya bir grup arkadaşlarını gönderdiler.. Patronsa "tamam yatıra-çığım sigortalarınızı" der. Ama yine yalan söyleyen patron kimsenin sigortasını yatırmaz...

Tekrar toplanan arkadaşlarımız çıkan ortak karar sonunda işçi sendikasına üye olmaları gerektiğini ve sendika ile birlikte hareket etmelerinin doğru olacağını düşündüler...

Ardından sendikayı çağırdılar...

Hep birlikte üye oldular sendikaya...

arkadaşlarımız sendika ile birleşerek GREV kararı aldı...

Patronların her zaman uyguladıkları bir yöntem olan işçileri bölme yine devreye sokulur. İki işçiyi kendi yanına alarak daha grev başlamadan sona erdirmek isteyen patrona karşı işçiler, haklarını hiç bir zaman yedirtmeyeceklerini ve haklarını alana kadar mücadele edeceklerini dile getirirler... Ve grevlerine başlarlar...

Şimdi hepimiz patron tarafından satın alınan iki işçiyi düşünelim ve şu soruyu soralım; NEDEN KENDİNİZİ İKİ KURUŞA SATTINIZ? Biz ne istedik de siz bizi sırtımızdan vurdunuz? İstediklerimiz var olmayan, imkansız bir şey miydi? Hepimizin hakkı değil mi sigortalı çalışmak? Bir gün iş yerinde kaza olsa da yaralansak kim bakacak bizlere? Hastahaneye bile gidemeyiz... Çalışmadığımız süre içinde evde aç kalırız. Ailemizi aç bırakmak mı istiyoruz? Eğer öyle ise neden çalışıyoruz? Birlikte olsaydık patronun haklarımızı alamaz mıydık? Alırdık. Hem de bütün haklarımızı alırdık...

Bu yaşanmış olay biz işçiler için bir derstir aslında. Çünkü birlikte olmayı ve hareket etmeyi başaramazsak her zaman böyle olur bölünürüz... Ama tek yumruk olursak ve kale gibi sağlam olursak kimse yıkamaz bizi ve haklarımızı yedirtmeyiz kimseye, hele patronlara ASLA...

Patronları sendika üyeliğini öğrenince işten çıkarma ile tehdit etmiş işçileri...

Fakat işçi arkadaşlar vaz geçmediler haklarından.

Ee daima söyleriz haklarımız kolay kazanılmaz. Nice bedeller ödendi işçi haklarının alınabilmesi için...

İşçi arkadaşlarımızı patron üç gruba ayırdı ve grup grup çağıırıp işten çıkarılacaklarını söyledi. Sendikadan vazgeçerlerse işten çıkarılmayacaklarını da belirtti tabii ki...

(İşçi sendikası korkusu nedir acaba?) İşçi

Gancelli

Evren Maner

Ankara'nın Yolları Taşlı

Her ne kadar seçim sonuçları sevindirici olsa da, son kararı yine Ankara veriyor.

Siyasi parti liderleri Ankara'da toplandı.

Sıra ile tek bir çizgi halinde sorguya çekilediler.

Gerek Annan planı olsun gerekse bundan sonra ne yapılacağı konusu...

Herşeye Ankara cevap veriyor.

Ne yapılması gerektiğini anlatıyor.

Neden, çünkü bu topraklarda kendini hükümrân olarak görüyor.

Neden, çünkü muhalefet partileri ve de sol güçler hiçbir zaman birleşemedi.

Tek bir cephede güç oluşturamadılar.

Seçimlere bile ayrı girenler oldu.

Bu yüzden yine sesimizi güçlü çıkaramadık.

Erdoğan bile Kıbrıs sorunu hakkında her konuştuğunda, birileri tarafından mutlaka uyanılıyor.

Geçen gün general Balıkesir'den Ankara'ya giderek Erdoğan'a güzel bir brifing verdi.

Bize de bunun haber ajanslarından kaynaklanan bir hata olduğunu söylediler.

Belki de yıllardır kemikleşmiş Kıbrıs gibi bir siyasette atıp tutmak hiç de kolay olmasa gerek.

Menderes gibi yaparlar adamı.

Üç kuruşa satılır meydanlarda.

Ama şu sıralar Türkiye'de buna yer yok.

Ülkeyi yirmi yıl geriye götürme tehlikesi olduğu kadar, kızıl tehlike de artık eskisi kadar pek bir önem taşıyor Ortadoğu'nun ABD karakolunda...

Yeni Dünya Düzeni adını verdikleri tekel sömürsü ve artı-değer hırsızlarının iktidarına dayanan Kapitalizm sürecinde Türkiye de yerini yavaş yavaş almakta...

Gelişmiş ülkeler, birlikler, (AB, ABD ve İngiltere) geri kalmış ülkelere ve de kendi uydusundaki bağımlı ve yarı sömürge ülkelere karşı her geçen gün yeni roller biçmektedir.

Türkiye'deki asker- devlet ilişkisinde görülen gericiğin en büyük nedenlerinden birisi de budur.

Sonuç, çoğunluk azınlık tarafından sömürülmektedir.

Kararlar halk tarafından değil, dünya tekeline haline gelmiş yüzden az şirketin emriyle yerel politikalara dönüştürülerek halka empoze edilmektedir.

Kıbrıs sorunu da bunun arasında bir tuğla taşı görevini görmekte ve de emperyalistlerin kumar masasında blöf şeklini almış bir kart olarak durmaktadır.

Kıbrıs'ın geleceğini ve de bağımsızlığını benimseyen herkes şunu gayet iyi bilmelidir.

Emperyalizm şartlarında bağımsızlık mücadelesi için yapılması gereken tek şey, bütün güçleri birleştirmektir, bu temelde örgütlemektir.

Çözüm ve demokrasi yanlısı güçlerin birliği bu denklemi çözmeye ve de diğer ülkelerin emekçileri ile Kıbrıs halkının çıkarlarını birleştirmeye yetecektir.

Kıbrıs'ın tarihini iyi bilen bir kimse, kelimelerle oynamayı pek sevmez.

İsteği ve de Kıbrıs'ın kayıtsız şartsız bağımsızlığı için, yeniden birleşmesi için durmadan bahaneler bulmaz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, BDH sürecinde gereken tavrını ortaya koymuştur.

Bundan sonra partinin ne yapacağı gayet açık ve nettir.

Her zaman söylediğimiz ve hiçbir zaman yarım bırakmadığımız işe devam edeceğiz.

Halkın örgütlü birliği siyasetimizden asla taviz vermeyeceğiz.

Bu uzun yolda Kıbrıs koşullarını iyi analiz ederek, bütün Kıbrıs'ın partisi olmaya, Kıbrıs'ta yaşayan, milliyeti ne olursa olsun, halkın kardeşliğini savunmayı ve de sınıf mücadelesinde tavrımızı koymayı sürdüreceğiz.

Sendikal alanda da partinin aşması gereken bir çok kademe vardır.

Önümüzdeki yıllar bunlara gebedir.

Sendikal alanda, iş yerlerinde, okullarda ve işçi sınıfı arasında örgütlü bir Sosyalist Partisi'nin önüne kimsenin geçemeyeceğini biliyoruz.

Parti kendi içerisindeki mevcut örgütlü kadrosuyla bunları başaracaktır.

Her alanda farkını ortaya koyacaktır.

Sosyalizm hayallerle, sosyalist demekle, gazel okumakla değil, pratikte gösterilen örgütlenme başarısı ve bilimsel temelde yoğun çalışma ile elde edilir.

NAZIM BERATLI YOLDAŞIN GAFLARI

Nazım Beratlı'nın Yeni Düzen ve Kıbrıs Postası'nda çıkan son iki makalesi üzerine:

1- Değerden düşen nedir?

Nazım Beratlı'nın demesine göre "Sermayenin globalleşmesinin" ve de "(bilgisayar teknolojisi ve internet) kaçınılmaz olarak üretim sürecine de yansımalarının" "yol açtığı gelişmeler sonucunda, Karl Marx'ın vakti zamanında belirlediği Değer Teorisinin, değerini yitirmesi." durumu ortaya çıkmış. "Artık tüm metaların değerini, içerdiği toplumsal emek belirlemiyor"muş!!!

Bunlar yanlış önermelerdir.

Tüm metaların değerini, dün olduğu gibi, bugün de "içerdiği toplumsal emek" belirler. Kapitalizm şartlarında bu durumdan kurtuluş yoktur.

Metalar, ve onların içerdiği değer miktarı konusunda Nazım yoldaş şu öneriyi de yapmakta: "Hewlett-Packard, bütün bürolarını kapatıp, meta üretimini de durdurup, sadece internetten program satmaya hazırlanıyor"

Yoldaşın içine düştüğü saçmalık ortadadır.

Hewlett-Packard'ın sadece program üretici ve satıcısı bir şirket olmadığını bir kenara koyarsak, program imali için ne gereklidir sorusunu sorabiliriz. Program imali için bilgisayar makinaları gereklidir. Bunlar üretim aletleridir. Bu üretim aletlerini kullanarak yeni programlar üretecek, teknik seviyesi yüksek işgücü gereklidir. Bu ikisi bir araya gelerek program üretilir. Yani her bir program belirli bir toplumsal emek miktarı harcanarak üretilir. Değer de bu toplumsal olarak gerekli emek miktarı tarafından belirlenir.

Programın değerinin bu şekilde belirlenmesi bir durum, o programın tekeli elinde tutan, ve de bu programın kopyalanmasına karşı, ABD tarafından destekli uluslararası yasaları ardına almış Hewlett-Packard veya Microsoft'un bu programları tekel fiyatı üzerinden, yani aşırı kar elde ederek satması ayrı bir şeydir.

Tekel karı olayı, Marx hayat-tayken sadece tarım üretiminde vardı. Tarım dalında ürünlerin değeri tam da Marx'ın tespit ettiği şekilde, yani harcanan **gerekli toplumsal emek** (iş gücü) tarafından belirlenirdi. Ama, tarım ürünlerinin satışı sırasında, onların fiyatlarının belirlenmesi sırasında, bu **değerin** üstüne ilave yapılırdı. Toprak miktarı kısıtlı olduğundan, toprak sahipleri toprağı kiralatarak, ürünün değerinin üstüne kira alırlardı. Bu tekel karıdır. Toprak sahibinin, yok yere ele geçirdiği kira miktarı, tüm toplum tarafından ödenen bir haraçtır. Sanayide üretilen **artı değer**, bu kira üzerinden onlara da aktarılırdı. Hala daha da aktarılmaktadır.

Tekelci kapitalizm döneminde aynı durum tüm tekel üretim dalında geçerlidir. Tüm tekel, değeri toplumsal olarak **gerekli emek** (iş gücü) miktarı tarafından belirlenen ürünlerini, tekel karı ilave ederek satarlar. Bu durum değer yasasını değerden düşürmez. Tam tersi söz konusudur. Değer yasasının değerini ortaya koyar. O aşırı karlar, başka alanlarda üretilen artı değere el koymayı da yansıtır! Tüm toplumun tekelilere ödediği haracı yansıtır.

Tabii ki Nazım yoldaş tüm bunları dikkate almak zorunda değil. Çünkü o, programların internet üzerinden

satılmasını, meta üretiminin durdurulması olarak görececek derecede ele aldığı süreci incelemek zahmetinden yoksundur.

İnternet üzerinden yapılan pek çok satış türü vardır. Bunlar arasında, mesela yiyecek maddeleri satışı internet üzerinden yapılabilir, internet üzerinden yapılamaz. İnternet bu satış işleminde sadece siparişi almak, ve de hesap tutmak, ödeme yapmak işlemleri için kullanılır. Çünkü internet, son tahlilde bir iletişim aracıdır. Para, nasıl ki kağıt para haline gelebilirse, ve de kredi notu haline gelebilirse, aynı şekilde paranın bir yerden diğerine taşınması kağıdın bir yerden diğer yere taşınması haline gelebilir. Aynı şekilde, bu taşıma işi, dijitalleştirilebilir. Yani para bir yerden başka bir yere internet üzerinden taşınabilir. Bu nedenledir ki internetin en yoğun kullanıldığı alan para transferini ilgilendiren alandır.

Bunun yanında mesela program, mesela müzik ve film türü **METALAR** da dijital şekle sokulabilirler, ve dolayısıyla internet üzerinden bir kompüterden diğerine taşınabilirler. Bu basit olgu nedeniyedir ki mesela müzik sanatısının başı derttedir. Müziğin plaklara, CD'lere kayıt edilip, dükkanlarda satılması sürmekte ise de, bunun gerekliliği, teknolojik bir gereklilik değil, tekelin bir gerekliliğidir. Çünkü müzik ve de film- internet üzerinden dağıtılabilir. Yani bu metaların satış sürecinde, bunların taşınma işlemi internet üzerinden yapılabilir.

Sadece programlama değil, müzik alanında da müziği CD'lere kayıt edip, CD'leri de dükkanlara taşıyıp, dükkanlarda satmak yerine, müziği bilgisayarlara kaydedip internet üzerinden satma işi yapan şirketler vardır. Aynı durum bilgisayar programları için de geçerlidir. Sadece Hewlett-Packard değil, tüm programlama şirketleri bu türden satışa yönelmekte.

Gel gelelim bu durum, Nazım yoldaşın belirttiği gibi, Hewlett-Packard (H-P)'in meta üretimine son verdiği anlamına gelmiyor. H-P ürettiği metayı, yani programı, disketlere, CD'lere bir fabrikada kayıt ettirip, o disketleri ve CD'leri dükkanlara taşıyıp programını o şekilde satmak yerine, (daha doğrusu bunu da yaparken) programlarını bilgisayarlara yükleyip, internet üzerinden diğer bilgisayar sahiplerine, programı satın almak isteyenlere, interneti kullanarak satıyor. Bu tabii ki, yukarıda değindiğimiz şekilde üretilen programın CD'lere kaydı için gerekli harcamalardan kurtulmak, bu CD'lerin dükkanlara taşınması için gerekli harcamalardan kurtulmak, programın satış işi için dükkan sahiplerini aracı olarak kullanma zorunluluğundan kurtulup, H-P'nin kendisinin bir nevi dükkançı haline gelmesi, yani programlarını satış işinde kendisinin üstlenmesi demektir. Tabii ki bu zorunluluk değildir. H-P bir şirkete anlaşıp, programın internet üzerinden satışını onun üzerinden de yapabilir.

Kısaca koyacak olursak, H-P meta üretimine son vermemiştir. Tabii, kapitalizm şartlarında meta üretimine son vererek satış yapmak nasıl mümkün oluyorsa artık... Bu da Nazım yoldaşın bir diğer icadı olsa gerek...

Tabii ki H-P, ve de bilhassa daha dün kadar sadece program yapıcılığı yapan Microsoft, ürününü, programı, yani metasını, değerinin çok çok üstünde satmaktadır. Tekel durumunu, tekel karını sonuna kadar kullanmaktadır. Microsoft öyle bir yapılanmadır ki, mülkiyetindeki

mallar, kompüterlerle dolu bir üniversite kampüsünden ibarettir, bu üretim araçlarını kullanarak çalışan yüksek teknik seviyeli bir sürü (beyaz yakalı) işçisi vardır. Ve neresinden bakarsanız bakınız, bu şirketin değeri şu andaki borsadaki değeri kadar olamaz. Onu bu kadar yüksek değerli ve de yüksek karlı kılan şey tekelciliğidir. Beyin ürünlerinin "copyright"ının korunması üzerine tüm o yasalar boşuna çıkartılmadı.

Kısacası, değerini yitiren değer yasası değildir. Hiç değer sahibi olmayan Nazım yoldaşın sorunlara yaklaşım tarzıdır. Marksizmi anlamamış kişi böyle saçmalar işte!

2- Sovyetler Birliği'nin çöküş nedenleri!

Nazım yoldaş, doğadaki varlıkların ve de aynı şekilde toplumsal kurumların, çevrelerine uyamadıkları zaman yok olduklarını, **Sovyet Dinazoru'nun** da bu nedenle, çevredeki gelişmelere uyamadığı için yok olduğunu anlatıyor.

Birincisi, bu dahiyane fikrini ispat ederken kullandığı temel dayanak, yukarıda ele aldığımız temel dayanaktır. İyi ama bu temel, gördüğümüz gibi hiç de doğru bir temel değildir. Bu temele dayanarak izah edilen çevre, gerçeklerle bağdaşmaz. Gerçek olmayan bir çevreye uyamadığı için yok olan dinazorlar da, her halde dinazor kadar zeka sahibi burjuva profesörlerin icadı olsa gerektir.

Yani Nazım yoldaşın "**Sovyet dinazoru**"nun değişen çevreye uyamadığı için yıkıldığı tezi, kendisinin çevre izahındaki zaafı nedeniyle geçerliliğini yitirir. Palavradır.

Tabii ki, bu palavra o kadar da yeni bir palavra, veya Nazım yoldaşın ürünü bir palavra değildir. Bu palavra Troçki'nin "çok daha iyi" ortaya koyduğu bir palavradır. Troçki, Sovyet ekonomisinin dünya emperyalist, dünya kapitalist ekonomisinin bir parçası olduğunu, dolayısıyla da ondan etkileneceğini, onun krizlerinin Sovyet ekonomisini batıracağını ileri sürerdi. Sovyetler Birliği çöktüğünde pek çok Troçkist olayı bu tür gelişmeye bağladı. Yani çevre ekonomisi götürdü Sovyetleri. Çevreye uymak zorunluluğu, kapitalist dünya pazarına uymak zorunluluğu çökmeye neden oldu.

Nazım'ın demesiyle de uyamadığı için çöktü...

Gerçekte ise, çöküşün nedeni Sovyetler'de iktidarı ele geçirenlerin çevreye çok iyi uymaları, ülkeyi sosyalist ekonomisine kurallarına göre yönetmek yerine, kapitalizmin kurallarına, çevreye uydurma çabaları, onların yozlaşmalarının, Markizme yabancılaşmalarının ürünüdür. Sovyetlerin çöküşünde sorun çevreye uyamamak değildir Nazım yoldaş, çevreye uymaktır. Yozlaşmak, hırsızlaşmaktır. Bak Sovyetler Birliğine. Kapitalizme uymuşları göreceksin. Sovyetler kapitalizme uyum nedeniyle çöktü, uyumsuzluk nedeni ile değil!

Kapitalizme uyması gereken sosyalizm!

Kapitalizme uyamazsa çökmek zorunda olan sosyalizm... Bu, Troçki'nin eski buluşunun yeni bir izahıdır.

Allah işçileri Nazım yoldaşın sosyalizminden korusun.

Tüm burjuvaziye uyan, burjuva kuyrukçusu olanın sonu da aynı olur! Çöküş!

Kendilerine fırsat verilirse!

Londra Mektubu

A. ONAL

Bakanlık KrizininDüşündürdükleri

CTP-BG ve DP mecliste 26 oya sahip bir hükümet kurdu. Ardından büyük çoğunluğu dışardan olan bakanları atadı. Buna "Tekokrat Hükümeti" adını verenler oldu. Ancak DP, dışardan atadığı bakanları uzun yıllar Türkiye'de çalışan Kıbrıslılardan atadı. DP bu atamaları yaparken savcılıktan görüş aldığını açıkladı. DP yasaların ne olduğunu bilmiyor muydu?

Burjuvazi, yasaları iyi biliyor. Ve bu yasaların işleyiş biçiminin de ne olduğunu çok iyi biliyor. Hukuka aykırı davranma olayı yeni bir olay değildir. Dünyanın her yerinde burjuva hükümetler hukuka aykırı olduğu halde bir dizi kararlar alıp uygulamaya koyarlar. Yargı taa onlara "yanlış yapıyorsunuz" diyene kadar da iş isten geçer, elde edilmek istenen elde edilir (yüzde yüz olmasa da tatmin edici olur sonuç).

DP de, Rauf Denktaş da bakanlarını atadıktan ve itirazlar geldikten sonra başsavcılıktan gelen görüşe göre bakanlarını değiştireceğini açıkladılar. Ama ne hikmetse fikir değiştirerek Anayasa Mahkemesi'ne başvurmaya karar verdiler. Anayasa Mahkemesi de hemen toplanıp bir karar alamayacağına göre de, ilk atanan bakanlar görevlerine başladılar bile... Mahkeme onların hukuka aykırı atamalar olduğu kararı almasına kadar da bakanlıklarını yapacaklar. DP de o tarihe kadar elde etmek istediği ve halka açıklamadığı bir dizi şeyi de elde etmiş olacak.

Ancak daha ilginç açıklama baba ve oğul Denktaş'lardan geldi. "Anayasa mahkemesinin alacağı karar bir dizi KKTC vatandaşını ilgilendirir" açıklaması yaparak bunun altından başka konular olduğunun işaretini de verdiler. Serdar Denktaş "gerekirse yasayı değiştiririz" açıklamasında bulunurken önümüzdeki bir iki ay içerisinde meydana gelecek gelişmeler ışığında, CTP ile hükümette pazarlık yapacaklarını işaretini veriyordu. Ne de olsa burjuvalar sürekli olarak "kendime ne kadar daha fazla yontabilirim" mentalitesi ile bakıyor konulara... Yasalar bile bile 3-4 ay çignenmiş; umurlarında bile değil...

1 Mayıs 2004 tarihine kadar geçecek olan süreçte statükocular istediklerini elde etmek için bir dizi metotlara baş vuracaklardır. Tayyip Erdoğan "masadan kaçan taraf biz olmayacağız" derken aslında 1 Mayıs 2004 tarihine kadar istediklerimizi almazsak masada görüşmeleri oradan sonra da sürdürürüz ama sonuç alamazsınız diyor Kıbrıslılara ve diğer taraflara...

Ya da "1 Mayıs öncesi referandum konusunda ısrar ederseniz onu kabul ederiz ama bizim referandum yasası ile referandumu yaptırırız" diyor dolaylı olarak... Kuzey Kıbrıs meclisinden çıkacak referandum yasası öyle bir düzenlenir ki, hem DP'nin atadığı bakanlar hem de Kıbrıs'ta ikamet etmeyen KKTC vatandaşlarına da oy hakkı doğar.

14 Aralık seçimleri sırasında bunları yaşamadık mı?

Bu durumda gerek Türkiye'de, gerek İngiltere'de gerekse dünyanın dört bir yanında olan Kıbrıs kökenli Türkler ve KKTC vatandaşları sırf referandum için Kıbrıs'a getirtilirler. Diasporaların genelde ülkede yaşayanlardan çok daha tutucu ve milliyetçi oldukları bilindiğinden sonucun ne olacağını kestirmek için kahin olmaya gerek kalmaz... Türkiye'de olan ve KKTC vatandaşları yapılanları hesaba katmadık bile...

AKP hükümeti Başbakan Tayyip Erdoğan'ın ve statükocuların diplomasi alanında düzenleyecekleri bir dizi burjuva oyunları daha da çok sıralanabilir.

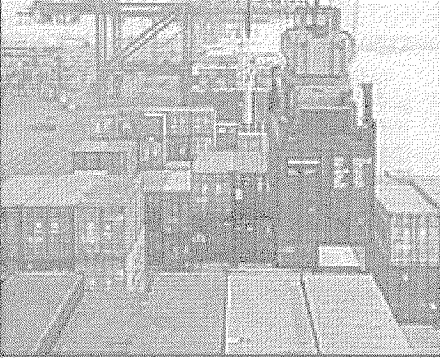
Statükocu burjuvazinin böyle sinsice oyunlar oynamalarına karşı şimdiden harekete geçmemiz gerekmektedir. BMBP, Ticaret Odası, ve tüm barış yanlısı sivil toplum örgütleri ile 1 Mayıs 2004'e kadar Kıbrıs'ta bir anlaşma isteyen herkes mahalle mahalle, köy köy şimdiden tek bir BARIŞ örgütünde örgütlenmek zorundadır. Bu BARIŞ örgütü aracılığı ile meclis dışından kamuoyu bilinçlendirilmeli, eylemler düzenlemeli, etraflarında neler olup bittiğini bir merkezde toplayarak diğer bölgelere aktarmalı ve hep beraber ülke çapında çalışmalarını eylemlere dönüştürmelidir.

Statükocu burjuvaların oyununa gelmemek için şimdiden harekete geçmezsek yarın çok geç olacaktır. Bu konuda KSG her türlü olanaklarını seferber etmekten geri durmayacaktır.

Haydi 1 Mayıs 2004'e kadar anlaşmayı elde etmek için meclis içinde ve meclis dışında harekete geyelim. BARIŞ örgütünün olmadığı mahalle ve köy bırakmayalım. Anlar ve karıncalar gibi durmadan çalışalım.

1 Mayıs 2004'e kadar anlaşmayı gerçekleştirme bizim elimizdedir, arkadaşlar...

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

AB Komisyonu ile AB
Ülkeleri Mahkemelik

AB Komisyonu Euro bölgesinde bütçe kurallarına uymayan ülkeleri mahkemeye verdi. AB komisyonunda yapılan açıklamaya göre, Komisyon Avrupa Yüksek Mahkemesi'ne başvurarak AB maliye bakanlarının geçen yıl aldıkları kararı iptal etmesini istedi.

Avrupa Yüksek Mahkemesi AB Komisyonu'nu haklı bulduğu takdirde Fransa ve Almanya'ya karşı yaptırım uygulanacak.

Almanya ve Fransa'nın Euro para birimini dengeli tutmak için bütçelerinde kısıntılar yapmaları gerekiyordu. Ancak son 2-3 yıldır Alman ve Fransız ekonomileri krizden bir türlü kurtulmadığı için hükümetler harcamalarını artırarak krizden etkilenmelerini azaltmak istediler.

Euro bölgesindeki maliye bakanları geçen yıl Euro bölgesinin en güçlü 2 ülkesine (Almanya ve Fransa) yaptırım yapmama kararı almışlardı.

AB'nin küçük ülkeleri, Euro bölgesi için alınan bütçe kısıtlama kararlarını uygulayarak kısıntılar yaparken Fransa ve Almanya hükümetlerinin bütçelerini kısıtlamama girişimini protesto ettiler. İlginç olan ise bu kısıtlamalara uymayanlara yaptırım uygulama talebi Almanya hükümetinin ısrarı üzerine yasaya konmuştu.

AB Komisyonu Avrupa Yüksek Mahkemesi'nin yasayı açıklığa çıkarması için başvuruda bulunduğunu açıklarken, Almanya ve Fransa hükümetleri ise bu metoda başvurulmaması gerektiğini söylüyorlar.

Kuzey İrlanda'da
Neo-Naziler Azdı

Kuzey İrlanda'da cumhuriyetçilere karşı İngiliz emperyalizminin çıkarlarını korumak için örgütlenen ve yıllarca cumhuriyetçilere karşı her türlü baskı ve saldırıları yapan Birlikçi örgütler, son dönemde Belfast şehrinde yaşayan etnik azınlıklara karşı saldırılarını artırdılar. Geçimlerini sağlamak için İngiltere'den Belfast'a yerleşen Çin, Asya vs. kökenli aileler Birlikçiler'in saldırılarına maruz kalıyorlar. Bu saldırıların boyutları o kadar arttı ki son 9 ay içerisinde 200'den fazla ırkçı saldırı polis kayıtlarına işlendi. Bunun yanında korktukları için polise başvurmayanlar dikkate alındığında bu saldırıların hemen hemen her hafta yapıldığı görülüyor. Kuzey İrlanda Avrupa'nın en ırkçı merkezi haline geliyor.

Etnik azınlıkların evlerinin ve küçük işyerlerinin duvarlarına Nazilerin ve Ku Klux Klan sembolleri yazan Birlikçi faşistler, etnik azınlıklarla arkadaşlık kuranları da hedef gösteriyorlar. Adının açıklanmasını istemeyen bir İrlanda'lı "Çinli aileye herkesin içinde arkadaşlık göstermeye kalkışsak bizi taşlarlar" şeklinde konuştu. Etnik azınlıklardan haraç alan birlikçi örgütler bununla kalmamaktadır. Son dönemde birlikçiler kendi böl-

gelerine yerleşen diğer etnik azınlıklara karşı harekete geçerek etnik temizlik yapmaya başladılar. Bu bölgelere yerleşen değişik etnik kökenli ailelere yapılan değişik boyutlardaki saldırılarla bu bölgelerden göç etmelerine neden oluyorlar. Protestan ve Katolikleri ayıran duvarlara Nazi işaretleri boyayıyorlar ve 'sokaklar beyaz olmalı' şeklinde sloganlar yazıyorlar.

Kuzey İrlanda'da etnik topluluklar için kota sistemi uygulanmaya başladığı gelen haberler arasında. Aralık ayında Ugandalı ve Romanyalı aileler evlerinde yakılarak öldürüldü. Etnik gruplara ait yaşlı insanlar öğleden sonra saat 3'ten sonra sokağa çıkamaz oldular. Yaşlıların yüzlerine sokakta yumurta, dondurma atılmakta, çantaları çalınmakta, dövülmekte ve her türlü küfür yağdırılmaktadır.

Toplum İlişkileri Dairesi'nde Duncan Morrow bu olayların geçmişe dayandığını ve uzun yıllar çatışmalar yaşayan İrlandalıların çok kültürlülüğü bir türlü özümlemediklerini anlattı. Morrow "burada durum 1950'lerdeki İngiltere'de olan durumlara benzemektedir" diyerek etnik çatışmaların daha da devam edeceğini bildirmektedir.

Genetik Olarak
Değiştirilmiş Ürünler AB
Piyasasında

Uzun yıllar genetik araştırmalar için büyük yatırımlar yapan şirketler, yatırımlarını geri alabilmek için genetik olarak geliştirilmiş ürünlerin pazarlanması için baskılarını artırdı. ABD'de hala hazırda genetik olarak değiştirilmiş ürünler piyasada satılıyor. AB ise bu ürünlerin piyasada satılmasını yasaklayan kararını henüz değiştirmese de, Almanya bu ürünlerin piyasada satılması için yasa geçiriyor.

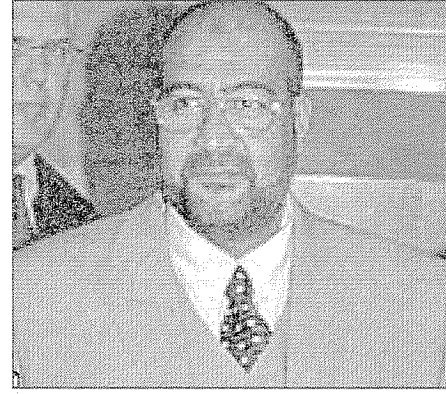
Alman tarım bakanına göre bu ürünler yıl sonuna kadar tüm Avrupa süpermarketlerinde satışa sunulacak. AB'de

genetik olarak değiştirilmiş ürünlerin satılmasına en fazla karşı çıkan Almanya idi.

Bilim adamları yaptıkları araştırmalarda bu gibi bazı ürünlerin doğadaki hayvanlara çok fazla zarar verdiğini gözlemlediler. İngiltere'de yapılan üç yıllık çalışma sonuçlarına göre bu ürünlerin bazıları zehirli ilaçlara karşı duyarsızlık gösterirken normal bitki örtülerinin yok olduğu da gözlemlendi. Doğa hayvanlarının (arılar ve kelebekler gibi) genetik

olarak değiştirilmiş ürünlerden büyük zararlar gördükleri, hatta bazı kuşların bile bunlardan etkilendikleri bildirildi. İngiltere hükümeti genetik ürünlerle ilgili kararını bu yıl vereceğini açıkladı.

Kumda Yürü İzin
Kalmasın!

Kuran'da yazılı olanları yorumlamak amacı ile bir kitap yazan Muhammet Kemal Mustafa isimli imam İspanya'da kadınların şikayeti üzerine mahkemeye verildi ve suçlu bulundu.

İmam Mustafa yazdığı kitapta disiplinsiz ve söz dinlemeyen eşler için adamlara eşlerini dövmeyi ve iz kalmaması için de ince ve hafif metal çubuklarla kadınların ellerinden ve ayaklarından dövülmesini önerdi.

Hala hazırda İspanya'da 3,000 kopyası dağıtılan kitap mahkeme kararı ile toplatıldı. İmam Mustafa da mahkeme tarafından böyle bir kitap yazdığı için suçlu bulunarak 15 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ancak İspanya yasalarına göre resmi ilk suçu olduğu için, iki yıl içinde tekrar suç işlemediği takdirde hapse girmiyor.

Kar Uğruna Neler
Yapılmaz

DaimlerChrysler'in 1970'lerde, Arjantin'de, sol düşünceli işçilere karşı insan haklarını çiğneyerek "kiri savaş" yürüttüğü ortaya çıktı.

Arjantin'de 1976-83 arası askeri faşist rejim sol düşünceli işçilere, sendikacılara, gazetecilere ve aydınlara karşı geniş terör eylemleri uyguluyordu.

Yapılan araştırmalara göre Arjantin'in başkenti Buenos Aires'de Mercedes firmasının fabrikası bulunuyordu.

Ve bu şirket faşist askeri rejim döneminde güvenlik güçleri ile işbirliği içerisinde fabrikada örgütlü eylem yapmaya çalışan işçilere karşı bir dizi mazetere öne sürerek saldırılar düzenledi.

Bu durum ABD'de su yüzüne çıktı. Bu dönemde acı çeken bir grup Mercedes çalışanları şirketi mahkemeye verdi. Bilindiği gibi Alman Mercedes şirketi ile

Chrysler şirketleri yakın geçmişte birleşerek DaimlerChrysler adını alarak dünyanın en büyük araba tekellerinden biri haline geldi.

İnsan hakları ile ilgili benzer davalar aynı zamanda büyük petrol şirketleri olan Unocal, ExxonMobil ve Texaco şirketlerine karşı da açılmıştır.

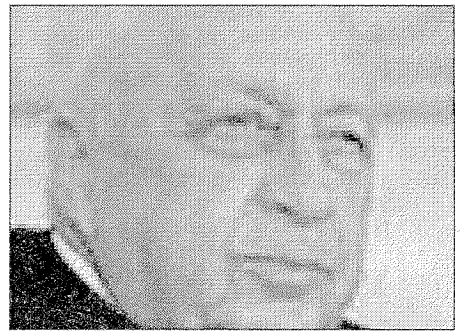
İngiliz Savunma
Bakanının İstifası
İstendi

Irak'ı işgal ederken ölen ilk İngiliz askerinin eşi, kocasının işgal sırasında onun için tuttuğu günlükte İngiliz birliklerine gerekli teçhizatın verilmemesini açıkladı. Kocasının ölümünden İngiliz savunma bakanını sorumlu tutarak istifasını istedi.

Çavuş Roberts geçtiğimiz yıl Mart ayında Irak'ın güneyinde Amerikan güçleri tarafından vurularak öldürülmüştü. Roberts ölmeden birkaç gün önce ellerinde yeteri kadar kurşun geçirmez yeleklerin olmadığını karısı için tuttuğu sesli günlüğünde belirtmişti. Oysa daha o dönemde İngiliz savunma bakanı İngiliz birliklerine gerekli teçhizatın verilmemesi yolundaki iddiaları reddetmişti.

Kocasının günlüğü ile elinde kanıtı olan Samanta Roberts İngiliz savunma bakanının istifa etmesi gerektiğini söylüyor.

Su Karşılığı Silah

İsrail ve Türkiye su karşılığında silah ticaretinde anlaştılar. Bir dizi anlaşmalarla ve uzun dönemli stratejik amaç güden İsrail başbakanı Ariel Sharon ve Türkiye'nin eski enerji bakanı Zeki Çakan, geçtiğimiz hafta, Kudüs'te su konusunda anlaştılar. Varılan anlaşmaya göre İsrail bir dizi büyük su tankerleri inşa ederek ve yirmi yıl boyunca Manavgat nehrinden yılda 50 milyon metre küp su alacak. Bunun karşılığında da İsrail Türkiye'ye, miktarı henüz açıklanmayan, İsrail tankları ile hava kuvvetleri teknolojisini satacak. Filistin bölgesinde su stratejik bir öneme sahip olduğundan, Türkiye ile İsrail daha önce yaptıkları stratejik anlaşmalara suyu da ekleyerek aralarındaki ilişkiyi daha da güçlendirdi. Ortadoğu'da suyu kim kontrol ederse o bölgeyi de kontrol altında tutar.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Avrupa Birliği ABD'ye
karşı ambargo
uygulayabilir mi?

ABD piyasasında yerel mallardan ucuz satılan Avrupa Birliği malları yerli şirketlere haraç vermek zorunda bırakılıyor. 'Byrd Amendment' olarak geçitilen yasaya göre AB'li şirketler ABD devletine verilen cezalardan bir kısmını ABD'li şirketlere dağıtmak zorundadır.

World Trade Organisation (WTO -Dünya Ticaret Örgütü) ABD'nin bu uygulamasını uluslararası ticaret kurallarına aykırı ilan etmesi bile bu uygulamayı durdurmaya yetmedi. Buna karşılık olarak AB, ABD'ye ambargo uygulama kararı aldı.

Hani nerede kos-koca "demokrasi tanrısı" ABD'nin serbest ticaret anlayışı? Hani kapitalizm altında özgür ticaret? Çin'de, Kore'de, Rusya ve böylesi bir yığın ülkeye okka okka dağıttığı hürriyet ve serbest piyasa? ABD kendi mallarını satmak ve yerel halkları sömürmek istediği zaman ortaya sürülen serbest ticaret geçerli de boynuz kulağa yetiştirince, diğer burjuvalar (AB) piyasaya rakip olunca olmuyor mu? Olmuyormuş!

AB Ticaret Komisyonu Pascal Lamy WTO'nun kararına ABD'nin uyması gerektiğini, uymadığı takdirde gereken önlemlerin alınacağını belirtti. Eh! Hade bakalım, sahne hazır, kapişsin bu horozlar...

WTO'un AB ile birlikte ABD yasalarının 'düzeltmeleri' yasa dışı ilan etmesi Japonya, Avustralya, Kanada, Meksika, Brezilya, Hindistan, Endonezya, ve de Güney Kore tarafından sevinçle karşılandı.

ABD Ticaret Odası genel sekreteri John Veroneau bu ambargoların ithalatlarına aslında pek zarar vermediğini ama yine de bu kararların geri alınması için yasal işlemlerin başlatılacağını belirtti. İşine gelince yasalar kullanılabilmekte...

Japonya Ticaret Bakanı, ABD mallarına karşı 100 milyon dolarlık ambargo için hükümetinden izin istedi. AB ise halen ne kadarlık bir ambargo uygulayacağını açıklamış değil. Bu da acaba havaya yumruk salladığını, aslında ABD'ye karşı kafa tutacak cesareti, daha doğrusu gücü olmadığını göstergesi olabilir mi?

WTO'nun hesaplarına göre AB'li şirketler 2003'de ABD'li şirketlere toplam 70 milyon dolar haraç vermiş.

Pek yakında AB'nin gerçek gücünü, gerek yasal gerekse de siyasi arenada göreceğiz.

Avrupa Havasahası
Kaosa Boğuldu

İtalya havalimanlarındaki sekiz saatlik grev nedeniyle Avrupa'nın bir çok havalimanlarında binlerce yolcu yerlerde uymak zorunda kaldı.

İtalyan hava trafik kontrol işçileri tarafından başlatılan grev tüm Avrupa çapında yüzlerce uçuşu iptal edildi.

sine neden oldu.

8 Ocak Perşembe günü saat 9'da başlayan grev 22.000 kişinin uçuşlarının iptal edilmesine neden oldu. Devlet kontrolündeki Alitalia 334 uçuşunu iptal etmek zorunda kaldığını belirtti.

Hava trafik kontrol işçilerinin maaş ve çalışma koşullarından dolayı sekiz saatlik greve greve İngiltere, Hollanda, Almanya, Avusturya, İspanya ve Yunanistan'dan İtalya'ya giden seferlerin iptalini gerektirdi.

Greve giden işçiler iki seneden beri yazılı kontrat olmadan işletildiklerini ve haklarının ayaklar altına alınmasına daha fazla dayanamayacaklarını vurguladı.

Grevden etkilenen hava yolları
bilançosu:

Alitalia: 166 yerel, 162 uluslararası ve de 6 kıtalar arası uçuş iptal edildi.

Lufthansa: Almanya-İtalya arası 53 uçuş iptal edildi.

Avusturya hava yolları: 10 uçuş iptal edildi.

Britanya hava yolları: Gatwick, Heathrow, Manchester ve Birmingham hava limanlarından İtalya'nın birçok yerine olan 17 dönüş seferini iptal etti.

Ryanair: 38'den fazla seferini iptal etmek zorunda kaldı.

EasyJet: 8'den fazla seferini iptal etmek zorunda kaldı.

Iberia, KLM, Virgin Express ve Olympic Airways de birkaç sefer iptal etmek zorunda kaldı..

Hava limanlarında bulunan yolculara hava yolları şirketleri alternatif sefer öneremeyince yolcular hava alanlarında, yerlerde yatmak zorunda kaldı.

Bu iş burada bitmez!

2,700 işçinin işten çıkartılma olasılığı nedeniyle İtalyan işçiler 19 Ocak'ta tekrardan greve gideceklerini belirtti.

Devlet güdümündeki Alitalia şirketi ise 400 milyon Euro kaybedeceğinin hesaplarını şimdiden yapmış, işçilere tehdit niteliğinde basında açıklamalar yapmakta, ve işten çıkartılacak olan işçilerden kurtaracağı paralar sayesinde 2005 yılında kâr elde etmesini ve de dolayısı ile Air France ile birleşebilmesinin mümkün olacağını bildiriyor.

Buna ek olarak İtalya'da yerel taşımacılık sektörünün de pek yakında maaş ve çalışma koşullarından dolayı greve katılacağını belirtmesi hükümeti

bayağı endişelendiriyor.

Haiti'nin
Başkentinde Grev

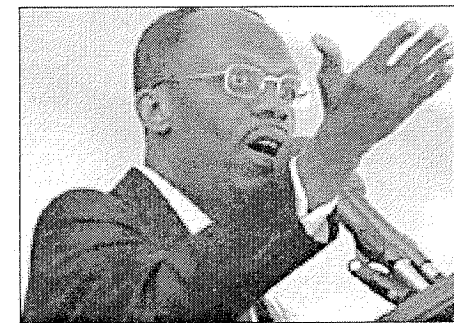
2000'de olağanüstü bir oy farkıyla başa gelen cumhurbaşkanı Jean-Bertrand Aristide'nin şimdi de istifası talep ediliyor. Muhalefet tarafından ülkeyi yönetememekten tutunuz, rüşvet ve kara para aklama suçlamaları ile istifası talep edilmekte.

Haiti'nin başkenti Port-au-Prince'de birçok dükkan ve ticaret merkezleri greve giderek ekonomiyi felç etti. Sadece başkentte yapılan gösteriler polis ile çatışmalara sahne oldu. Bakkallarda bankalarda, benzin istasyonları dahil birçok işyerlerinde çalışanlar sokaklara döküldü. Bir günlük gösteri iki kişinin ölümü ve de en az yirmi kişinin ağır yaralanması ile son buldu.

ABD Dışişleri bakanı Colin Powell gelişmelerden rahatsız olduklarını belirtti. Bunun tercümesi ise işlerin istedikleri gibi geliştiği.

14 Ocak 2004, Çarşamba günü yapılan gösteriler Cumhurbaşkanı taraftarlarının protestocuların önünü kesmesi ve de ardından polisin 'araya' girip şiddet kullanması ile kanlı çatışmalara sahne oldu.

Muhalefet partilerinin radyolardan "evde kalın" çağrıları Haiti'nin kurtuluşunun ancak Aristide'nin gitmesi ile mümkün olabileceği şeklinde idi.

Batı kürede kölelikten kurtulan ilk ülke Haiti olmasına rağmen hala daha bu bölgedeki en fakir ülke olmaktan kurtulamadı. 200 yıl önce Fransa'dan bağımsızlığını almasından bu yana ülke 53 değişik cumhurbaşkanı tarafından yönetildi ve bunlardan sadece 8 tanesi dönemlerini tamamlayabildi. 23 tanesi devrildi, geriye kalanlar da istifa etmek zorunda kaldı.

Biz bir taneden kurtulamazken dünyanın obür ucundaki kardeşlerimiz ayakta duracak birisini bulamamakta.

Öğrencileri Vurun!

İngiltere'nin meşhur emekçi, işçi partisi Labour Party öğrencilerden daha fazla para talebinde bulundu. Bunun arkasında iki neden vardır. Birincisi hazineye aktarılacak paranın artırılması, mezun olan öğrencilerin iş bulmadan bile borç içinde olup burjuvaziye göbekten bağlı olmaları. İkincisi ise parayı veremeyen işçi sınıfı gençlerin üniversite eğitimin-den cahil kalmaları.

Hükümetin parlamentoya sunduğu yeni yasa tasarısına göre, üniversiteler harçların miktarını kendileri ayarlayabilmekte, istedikleri oranda artırabilmekte ve ayrıca öğrencilere yılda 3,000 pounda kadar borç açma hakkına sahip olmaktadır.

Yılda 15200 poundun altında geliri olan ailelerin çocukları tam burs alabilme hakkına sahip olabilecekler.

Yasa Tasarısının Özeti:

2006'ya kadar üniversite harçlarında artış olmayacak. 2006'dan sonra yıllık 3000 pounda kadar artış talep edilebilecek.

15,200 pounddan düşük geliri olan ailelerin çocukları hükümetten yılda toplam 3,000 pound borç alabilecek. Bu paranın 1,200 poundu harçlara, 1500'ü gelire bağlı olarak yardım ve geriye kalan 300 poundu da öğrenciye harçlık olarak verilecek. Buna ek olarak öğrenciler isterlerse düşük oranda fâiz ile ek borç için müracaat edebilecekler. Üniversiteden mezun olduktan sonra işe başlayan gençler yılda 12,000 sterlinden fazla maaş aldıkları takdirde borçlarını geri vermek zorunda kalacak, tabii taksitle, yavaş yavaş.

İtirazlar:

Labour Partisi'nin içinden 150 milletvekili bu yasa tasarısının endişe verici olduğunu belirtti. İngiliz medyasının haberlerine göre bu milletvekilleri hükümete karşı çıkıp parlamentoda bu yasaya karşı oy kullanmaları ihtimalinin yüksek olduğunu şimdiden açıklamaya başladı. Yani halkın kızgınlığını balon gibi söndürme çabaları başladı.

Bu 'isyankar' milletvekilleri fakir (işçi sınıfı) halkın borç altına girmekten kaçınıp ucuz ve de dolayısı ile düşük kaliteli okullara kayacaklarından endişe ettiklerini belirtiyorlar.

Bu endişelere karşı Başbakan Tony Blair bağımsız bir denetiminin sonuçları değerlendirmesini öne sürdü. Tabii yasa yürürlüğe girdikten üç sene sonra.

Ha, öğrencilere bir iyi haber daha; 25 sene içerisinde yıllık geliriniz 12,000 sterlini geçmezse borcunuz silinecek! İngiltere'de yapılan araştırmalarda bir ailenin normal düzeyde geçimini sağlama için yılda 24,000 pounda ihtiyacı var.

BARIŞ VE ÇÖZÜM CEPHESİNİN SORUNLARI ÜZERİNE

Malum olduğu üzere, barış cephesinde yer alan güçler (Kuzeylisiyle, Güneylisiyle) "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisini savunmaktadırlar.

KSP-KSG, bu stratejinin Kıbrıs sorununa emperyalizm şartlarında çözüm arama çabası olduğunu, bu meyanda da imkansızla iştigal etmek olduğunu, dünya emperyalizminin, emperyalizmin diktası altında bile halklara barış ve refahı çok gördüğünü ortaya koymuştur.

Bu stratejinin savunucuları, geçtik tüm Kıbrıs'ta, sadece Kuzey'de bile tam bir birliktelik oluşturamadılar. Partimizin tüm çabalarına rağmen bu birliktelik elde edilemedi.

Bunun başlıca sebebi, bu stratejinin burjuva çerçevede çözüm aranmasından, emperyalist çerçevede çözüm aranmasındandır. Bu strateji, onu savunanları milli, yani Kıbrıs'ın çıkarları temelinde birleştirmek için uygun bir zemin oluşturmamaktadır. Kuzey ve Güney'de Kıbrıs halkının ortak çıkarları değil de, Kuzey ve Güney'deki milli olarak farklı kesimlerin burjuva-emperyalist çıkarları öne çıkmaktadır.

Biz onlara "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" için önerilerinin ne olduğunu ortaya koymalarını söyledik. Yapmadılar. Yapamadılar. Onların yapmadığını Annan yaptı. Annan Planı'nı ortaya koydu. Onu da görüşmek isterler. Burjuvalarla ortaklaşa oluşturdukları hükümetler üzerinden Annan Planı'nı tartışmak, "daha iyi" hale getirmek isterler. AKEL, Papadopoulos ile birlikte Atina ve Londra kapılarını, CTP, Denktaş ile birlikte Ankara ve Londra kapılarını aşındırarak, "Annan Planı'nı tartışmak, her iki kanadın burjuva-emperyalist çıkarlarını daha iyi tatmin edecek şekilde değiştirmek isterler. Kıbrıs'ta emperyalizmin tahakkümünü sürdüren bu anlaşmadan, bu çerçeveden kendi burjuvaları için daha iyi bir pay çıkarmak isterler.

Tüm bunların sonuçları, bir yandan ülkemizde aktif olan, haklarımızı ayaklar altına alan emperyalist güçlere karşı faaliyet yerine, onların taleplerine uyarak kendi amacını elde etmeye çalışma siyaseti, yani Kıbrıs'ta emperyalizmin korunması siyasetidir.

Barış ve çözüm cephesi bu siyasetten vaz geçmelidir. KSP-KSG'nin anti-emperyalist birleşik cephe siyaseti etrafında hem kuzeyde, hem de tüm ülkede birlik oluşturmak mümkündür. Bu birliğe ters düşecek olanlar, ülkemizdeki bir avuç burjuvalardan başkası olmayacaktır.

KUZAY'DE BARIŞ VE ÇÖZÜM CEPHESİNİN SORUNLARI

Kuzey'de, "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisini savunanlar arasında ortaya çıkan farklılıklara bir göz atalım.

Bu farklılıklardan birincisi bu stratejinin Türkiye ile birlikte mi hayata geçirileceği, yoksa Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin Kıbrıs'taki kendi çıkarlarını kendi aralarındaki görüşmeler üzerinden hallederken, Kıbrıs'ta ilgili sorunları da Kıbrıslıların kendi aralarında görüşmeler üzerinden halletmesi şeklindeki ayrışmadır.

Bu ayrışmada, CTP son programıyla, çözümü Türkiye ile birlikte arama kampında yerini almıştır. CTP'nin, 14 Aralık 2003 seçim-referandumunda barış ve çözüm cephesini bölen yaklaşımlarının

ardındaki esas sorunsal Ferdi yoldaşın, seçim sonuçları tarafından yanlışlığı ispatlanan aritmetik hesapları değil, CTP programındaki Türkiye ile birlikte sorun çözme siyasetidir. Barış ve Çözüm cephesinin diğer unsurlarının bu noktada başlarına bela olması ihtimaline karşı kendilerini ayırmak, Türkiye ile birlikte çözüm aramak için ya kendi başlarına, ya barış cephesinin diğer unsurlarına, ya barış cephesinin diğer unsurlarına azınlıkla tutarak, ya da statükocularla birlikte -hiç fark etmez- ama kesin bir

Güneş balçıkla sıvanmaz.

Bu kesim az biraz tutarlı olmak istiyorsa, "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejilerinden vaz geçmek zorundadır.

Bu strateji şartlarında ne kuzey, ne de güneyde halkımız kendi iradelerini beyan edemezler! Bu yoldaşlar kendi kendilerini kandırmakta serbesttirler, ama halkımızı kandırmaktan vaz geçmelidirler.

■ Biz onlara "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" için önerilerinin ne olduğunu ortaya koymalarını söyledik. Yapmadılar. Yapamadılar.

Onların yapmadığını Annan yaptı. Annan Planı'nı ortaya koydu. Onu da görüşmek isterler. Burjuvalarla ortaklaşa oluşturdukları hükümetler üzerinden Annan Planı'nı tartışmak, "daha iyi" hale getirmek isterler.

AKEL, Papadopoulos ile birlikte Atina ve Londra kapılarını, CTP, Denktaş ile birlikte Ankara ve Londra kapılarını aşındırarak, "Annan Planı'nı tartışmak, her iki kanadın burjuva-emperyalist çıkarlarını daha iyi tatmin edecek şekilde değiştirmek isterler.

Kıbrıs'ta emperyalizmin tahakkümünü sürdüren bu anlaşmadan, bu çerçeveden kendi burjuvaları için daha iyi bir pay çıkarmak isterler.

şekilde Türkiye ile birlikte çözüm arama siyasetinin sonucu olarak bugünkü durum ortaya çıkmıştır.

Bu Memleket Bizim Platformu'nun TC'ye rağmen çözüm arama çabalarının CTP tarafından baltalanmasının ardında duran da bu siyasettir.

Bu siyaset "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" çözüm çerçevesinde çok akla yatkın görünse de, son tahlilde Türkiye ve Yunanistan'a NATO (ABD-İngiltere) hegemonyasında belirli bir uzlaşmanın empozesine, onların da bunu Kıbrıs'taki "Rum" ve "Türk" taraflara empozesine dayanır. Bu olmamış Kuzey ve Güney arasındaki burjuva-emperyalist çıkar çatışması temelinde imkansızlıkla iştigal etmek, ülkeyi milli temelde bölmekle eş anlamlıdır.

Güneyde Helenizm üzerine karar alan, ve Ulusal Konsey'de yer alan barış ve çözüm taraftarları da aynı konumdadırlar.

İyi ama, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin Kıbrıs'taki kendi çıkarlarını kendi aralarındaki görüşmeler üzerinden hallederken, Kıbrıs'ta ilgili sorunları Kıbrıslıların da kendi aralarında görüşmeler üzerinden halletmesini savunan kesimin durumu nedir?

Bir kere "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" dedin mi, gerisi gelir. Bu öneri ilk başta Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin ülkemizdeki emperyalist çıkarlarının kabulü üzerinde şekillenir. Bu kabullenildikten sonra, istersen bunu hem Kuzey, hem de Güney'de kendi iradelerini beyan etme hak ve imkanına sahip "topluluklar" üzerinden elde et, istersen bu iradeden yoksun bırakılan "topluluklar" üzerinden elde et. Sonuç dönüp dolaşıp Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin bu anlaşmayı kabul edip etmeyeceğine bağlıdır. Bu noktada irade ne Kuzey'in, ne de Güney'in kendi iradesini ortaya koyan halkın değil, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere parlamento ve hükümetlerinde, onların Kıbrıs'taki haklarını kabullenmiş BM'de ve AB'dedir. İstersen 1960'a dönmekten bahset, istersen 19 Temmuz 1974'e dönmekten bahset. Bu basit olgu değişmez.

Eğer Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk halkının kendi iradelerini beyan etmesini istiyorlarsa, o zaman onlara açık tek strateji vardır. Önerdiğimiz programı hayata geçirecek bir Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisi.

Bu kesim birçok parçadan oluşur. "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisi çerçevesinde Kıbrıs'ın üç bölünmesini öneren Avrupa-Afrikacılar, sorunun "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisi temelinde uluslararası kurumlar tarafından halledilmesi çağrısında başka yapacak bir iş göremeyen YBH'cılar, 1960'a dönüşü savunan Kıbrıs Birleşik Sol Particileri, şimdilerde 19 Temmuz 1974'e dönüşmesini savunanlar. Tabii ki, bir o bir bu. Sürekli tavrı değişikliği, bu kesimde yaygın bir siyasi duruştur. Son dönemde "Annan Planı'nı desteklemem" tavrı da bu kesimde ortaya çıkmıştır. Bu destekten seçimlerde yer almakla, seçimleri boykot etmeyi anlayan yoldaşlar için mümkün olmuştur. Seçim-referandum sonuçları ortaya çıkınca da tekrar eskiye dönüş başlamıştır.

"BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin burjuva-emperyalist bir strateji olduğunu bir türlü kabul etmek istemeyip, ondan sonra da emperyalizmin ve burjuvazinin ürettiği sorunlar karşısında bir oraya bir buraya dönen, bu burjuva-emperyalist reform çabalarında bile tutarlı olamayan bu yoldaşlar devamına yapabilecekleri katkıyı yapamıyorlar. Birlikteliğimizi güçlendirmek yerine zayıflatıyorlar.

Ve son tahlilde "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin işe yaramazlığının kuzey ve güneydeki halkımız tarafından kavranmasını zorlaştırıyorlar, imkansız kılıyorlar. Defalarca işe yaramazlığı ispatlanmış bu stratejiye kaçacak delik üretme misyonunu, hayatını sürdürmek için kaçacak delik üretme misyonunu üstleniyorlar.

Bu yoldaşların faaliyetlerinin pratik sonucu budur.

Tabii ki bu kesim saflarında Türkiye ile uzlaşma, Türkiye ile birlikte çözüm elde etme siyasetini savunanlar da vardır. Ve

bu uzlaşma siyasetinin nereye gitmek zorunda olduğunu CTP son programı kesin olarak ortaya koymuştur. Türkiye ile birlikte. Ve tabii ki şu anda bu kesimde yer alan TKP'li yoldaşların BDH öncesi siyasetleri de bilinmektedir. Bu siyaset çözümün Türkiye'siz olmayacağı siyasetidir.

Ve de gerçekçi olalım. "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisi çerçevesinde bir çözüm Türkiye'siz olmaz! Yunanistan'sız da olmaz. İngiltere'siz de olmaz! 1960'a dönmek de öyle!

Güneş balçıkla sıvanmaz ki!

TC'nin yaptıklarına kızıp, bağırıp çağırarak bu basit olgular ortadan kaldırılmaz ki! Bize kızarak da sonuç değişmez! Değişseydi şimdiye çoktan değişmişti, değil mi ama?

Bu kesimdeki farklılıklardan ikincisi, "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin (veya 1960'a geri dönüşün) nasıl hayat bulacağı konusunda ortaya çıkar.

"BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin (veya 1960'a geri dönmeyen) burjuva-emperyalist bir çözüm, burjuva emperyalist bir reform olduğunu bir türlü kabul etmek istemeyen bu yoldaşlar, bu konuda iç tutarlılığa sahip bir öneriyi hiçbir zaman ortaya koyamamış olan bu yoldaşlar, bu stratejinin nasıl hayata geçirileceği, bu reformun nasıl elde edileceği konusunda da aynı konumdadırlar.

"BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" (veya 1960'a dönüş) stratejisi çerçevesinde çözüm isteyen bir siyaset, burjuva-emperyalist şartlar korunurken, onların çizdiği çerçeve içinde, bu çerçeveyi yıkmadan, bu çerçeveyi reforme etmek istemektedir. Her reform hareketinin belirli kuralları vardır. O kural da oyunu burjuva-emperyalist çerçevede oynamaktır. Sen bu oyunu oynamak isterken, bu reformu elde etmek isterken, devrede olan emperyalistlerden, milli burjuva kamplardan birisi bu oyuna madik atarsa, bağırıp çağırmanın ne alemi vardır.

Sorun, senin bu çerçevede sonuç elde etmek için nasıl bir mekanizma üretip, onu tüm bu emperyalist güçlere ve tüm bu burjuva güçlere nasıl kabul ettirebileceğin sorunudur.

Burada da bizim defalarca belirttiğimiz sorunla karşılaşmaktadırlar. Kıbrıs'ta o kadar çok ve farklı burjuva-emperyalist çıkarlar bir arada bulunmaktadırlar ki, bunların uzlaştırılması devreye hendek atlatmaktan zordur. Bu reform çabası, gerçekçi olalım, olmazla iştigaldir. Ülke halkını da milli ve dini temellerde bölmeye yaramaktan başka bir iş görmemektedir.

Ama tüm bunlara rağmen bu işte ısrarlı olunacaksa -ki bu strateji kampındaki tüm yoldaşlar bu işte çok ısrarlıdır- o zaman **tutarlı ve sürekli bir eylem çizgisi** oluşturulmalıdır.

Bugün, ve de seçim-referandumda giderken, **"bu iş sokaklarda çözülür"** lafı koskoca bir palavradır! "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisini korumaya yarayan bir palavra...

Sokaklara çıkan halkın, uluslararası arenada temsilcisi olacak bir siyasi odak gereklidir.

Devamı 7nci sayfada

Parka

Ziya Çelik

Hükümet Olmak İçin Kıbrıs Halkını Satanlar

Meydanlarda biriken onbinlerin talebi neydi?
"Statüko yıkılmalıdır"
"Çözüm ve barış gerçekleştirilmelidir"
Büyük mitingler düzenlendi...
Meclis eylemleri...
Barış ateşleri...
Yürüyüşler...
Yakın geçmişe şöyle bir dönüp baktığımda, "Vay be, ne günlerdi" diyorum.
Gerçekten de, "ne günlerdi"..
Yağmur, çamur, ayaz, soğuk dinlemeden, kadın, erkek, genç, yaşlı onbinlerce insan kıyasıya militan mücadele döneminden geçmişti.
O sert geçen kış aylarında Kıbrıs alev alev-di...
Halkın öncüsü konumunda olan partiler, sendikalar vb. alanlarda halka ne söz vermişlerdi?
"Çözüm ve barışa kadar birlikte mücadele edeceğiz".
Halka verdikleri sözde duranlar, sözünün eri olanlar birleştiler, seçimlere tek cephe, tek yumruk olarak girdiler.
CTP ise, binbir mazeretle, "teorilerle", matematik hesaplarıyla birlikteliği böldü, halka verdiği sözü tutmadı.
Birliğin zararlı olduğundan, ayrılığın faydalarından uzun uzun bahsetti.
Peki bu davranışın nedeni, CTP'nin ardı arkası kesilmeyen "teorileri" mi?
Hayır!
CTP, bugün söylemleriyle, konumlanışıyla ne yazık ki TC'nin ve statükonun hizmetindedir.
Nasıl mı?
Önceki sayılarımızda belirttik CTP'nin siyasetini...
Tekrarlamakta fayda var.
CTP, Annan Planı'nın bir görüşme zemi-ni olduğundan dem vuruyordu. Kıbrıslı Türklerin "olmazsa olmazları"ndan

bahsediyordu.

Aslında bu söylem, Türkiye izin vermezse bu işi, çözümü gerçekleştirmeyeceklerinin bir kılıfıdır.

Eğer Rumlar, Kıbrıslı Türklerin olmazsa olmazlarını kabul etmezse de, bu memleketi yönetmeye niyetli olduklarını belirtiyor CTP yönetimi.

Yani, CTP'nin niyeti, bu statükonun yıkılmasını sağlamak, halkın iktidara taşınması için mücadele etmek değil ki... CTP, hükümet olmak istiyor, hükümetçilik oynamak istiyor.

Devamlı yazdık, çizdik...

Bu seçimler sıradan seçimler değildir, tek projesi vardır, çözüm ve barışı gerçekleştirmek... Hükümetçilik oynamayacağız ki... Ama gelin görün, CTP, DP ile onca anlaşmayı bozarak, halka resmen sağlam bir kazık atarak hükümeti kuruverdi.

Bakanlıklar dağıtıldı, bir de sözde barış çözüm vs. lafları edilmeye başlandı.

Sanki Serdar'la koalisyona gidildiğinde Serdar hemen çözüme evet diyecekmiş imajı verilmeye başlandı.

"Toplumsal uzlaşma", "beraberlik, uyum içindelik" sözleri iyiden iyiye dolanmaya başladı CTP'nin ağzında.

Madem o kadar beraberlik, uyum istiyor-dunuz, barış güçleri ile imzaladığınız protokole ihanet etmeseydiniz, barış güçleriyle uyum içinde hareket etseydiniz, halkı kazık-lamasaydınız, tescilli barış düşmanlarıyla "evlenmeseydiniz".

Serdar'ın ağız kulaklarında, etrafa alev saçan adam gitti yerine uyumlu, sevecen bir adam geldi.

Büyük Denktaş da ha keza öyle.

Neden olmasın ki?!!

Halkına ihanet eden adamı bulmuşlar, neden sevinmesinler ki...

Seçim meydanlarında Kıbrıs Türk halkı-na Denktaş'ı görüşmecilikten alacağım mesajı veren Sayın Talat, kulağı çekilince bu söylemini şimdilerde dile bile getirmiyor.

CTP tavrını böyle koydu işte...

CTP son zamanlarda, iyiden iyiye ana-vatan edebiyatı da yapmaya başladı.

TC aşağı, TC yukarı...

CTP, "garantör"ler konusunda TC'nin çıkarlarını sonuna kadar savunacaklarını belirtiyor.

Artık bırakın Kıbrıslı Türklerin çıkarlarını, Türkiye'nin çıkarlarını savunmayan bir anlaşmayı imzalamayacaklarını söylüyorlar. Yaklaşan seçimle birlikte, TC ve Denktaş rejiminin "sol" yedek lastiği olmayı kafasına koymuş bir kere.

CTP neden birliğe yanaşmadı sorusunun yanıtı şimdi daha da bir net anlaşıyor... Birliğe yanaşsaydı, seçimler tek liste

halinde kazanıldıktan sonra, anlaşmayı imzalamaya burun kıvrımayacaktı, halkın zorlayıcı gücü nedeniyle statükocu, TC'ci tavrını, poli-tikasını biraz zor gerçekleştirdi.

CTP, verdiğimiz ve daha verebileceğimiz yüzlerce örnek dahilinde, en önemlisi DP ile hükümetçilik oynamakla bugün, TC-Denktaş rejiminin yedek lastiği konu-mundadır.

Bu partiyi statüko karşıtı, çözüm ve barış taraftarı olarak gören, gerçekten iyi niyetli insanları kandıran yapı, sıraladığımız söylemlerin ışığında, Türkiye izin vermezse, "milli çıkarlar", hatta ve hatta belki de Kıbrıslı Türklerin "çıkartları" bile bahane edilerek görün bakın, bu plan imza-lanmayabilir.

O çok meşhur "Türk tezlerine" de sarılabilir, Annan Planı'nda binbir türlü kabul edilemez hata da bulabilir,

Türkiye'nin "önünü açmak", Türkiye'siz bu işin olmayacağı "teorileriyle" binbir türlü mazeret bulabilir.

O pek muhterem koalisyonlarına zarar

gelmemesi için de bahaneler bulabilir.

Yani, son tahlilde bol bol kıvrılabilir... Ya da,

O kadar açık yürekliyse, "Ben statüko taraftarıyım, imzalamayacağım" da diyebilir.

Bu hükümetin günün sonunda bu anlaşmayı imzalamama ihtimali de vardır.

Bir Denktaş daha çıkıyor halkın başına. Şimdi, neden CTP birliğe yanaşmadı sorusunun yanıtı daha net değil mi?

Ama halk uyumuyor!

Halk her şeyin farkında!

Halkla dalga geçilmez bunu bilmiyor musunuz?

Ya da şöyle diyelim;

Siz kimi kandırıyorsunuz?!!

İşte bu son aşama, emperyalizmden bağlarını koparmayı aklına dahi

getirmeyen, emperyalizm lafını ağzına dahi alamayan, almaktan korkanların varacakları son noktadır.

İşte bu son aşama, adamızın bağımsızlaştırılması mücadelesinin ne kadar büyük bir öneme sahip olduğunu, bazıların iddialarının tersine emperyalizme karşı mücadelenin gücünü koruduğunu net olarak göstermektedir.

İşte bu son aşama, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetimizin Kıbrıs'ın tek kurtuluş yolu olduğunun bir kez daha ispatlanmasıdır.

Bu burjuva-emperyalist çözüm gerçekleştire dahi, adanın bağımsızlaştırılması mücadelesi yine birinci hedefimiz olacaktır.

Sosyalist bir Kıbrıs yaratma mücadelesi yine birinci hedefimiz olacaktır.

Haydi CTP, gün senin gündür...

Herkes kimin ne olduğunu görür...

Günün sonunda da, bu rejim eski ve yeni koruyucuları ile birlikte tarihe gömülür...

BARIŞ VE ÇÖZÜM CEPHESİNİN SORUNLARI ÜZERİNE

(6. sayfadaki devam)

Halkımız, seçim-referandum dönemine girilmeden önce sokakları doldurduğunda, adanın kuzeyinin dört bir tarafında barış ateşleri yakıldı, partimizin halkımızı her yerde örgütlemeye, kendi temsilcilerini seçme, bu temsilcileri büyük mitinglerde onaylatma, böylece halkımızın tüm dünyaya ilan ettiği barışsever temsilcilerini ortaya koyma önerilerinin yanına bile yanaşmayanlar, şimdi, seçim-referandum dönemi sonrasında CTP-BG'nin de içinde yer aldığı, ve CTP-BG üzerinden Annan Planı temelinde bir çözüme angaje olduğunu ilan ettiği bir hükümetin varlığı şartlarında, sokaklara dökülmekten, ve hatta "ölen ölür kalan sağlar bizizdir"den (Şener Levent) bahsediyorlar.

Başka bir deyişle "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin en tutarlı ve en güçlü savunucusu olarak CTP-BG'ne, onlar hükümet olmuşken, eğer üstlendikleri görevi yerine getiremezlerse, onların başarısızlıkları için bahane üretmeye çalışıyorlar.

Tekrarlıyoruz. "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin başarısızlığını örtmek, yani emperyalizmin barış düşmanlığını gizlemek, emperyalizmin ülkemizdeki varlığını sürdürmesinin en önemli aracı olarak bu stratejinin halkımız saflarında taraf bulması, yaşamını sürdürmesi imkanını korumak istiyorlar.

Şu anda yapılması gereken şey, CTP-BG'e parlamento içinde, ve de dışında destek olmaktır. Onların içinde yer aldıkları hükümeti uluslararası arenada halkımızın taleplerini, yani 1 Mayıs 2004 öncesi Annan Planı temelinde anlaşmayı elde etmek görevlerini yerine getirmek için onlara yardımcı olmaktır. Onların hükümetine referan-

dum yasasını çıkartmada yardımcı olmaktır. Yani seçim-referanduma giderken CTP-BG'in halkımıza verdiği sözü yerine getirmesi için ona yardımcı olmak- aynı zamanda onun içinde yer aldığı hükümeti zorlamak olmalıdır. Yani, BMBP, tüm barış güçlerini de içerecek şekilde daha da genişletmeli, hükümeti anlaşmaya zorlayacak kitlesel

bu öneriye uygun işbaşı yapması gerektiği görüşündeyiz.

Bunun dışındaki tüm bir o yana bir bu yana sallanmalar, işin aslında burjuva-emperyalist düzenin sarsılmasından çok korkan yoldaşlarımızın, Kıbrıs sorununu çözümsüz bırakma çabalarından başka bir anlam taşımamaktadır.

● **Şu anda yapılması gereken şey, CTP-BG'e parlamento içinde, ve de dışında destek olmaktır. Onların içinde yer aldıkları hükümeti uluslararası arenada halkımızın taleplerini, yani 1 Mayıs 2004 öncesi Annan Planı temelinde anlaşmayı elde etmek görevlerini yerine getirmek için onlara yardımcı olmaktır. Onların hükümetine referandum yasasını çıkartmada yardımcı olmaktır. Yani seçim-referanduma giderken CTP-BG'in halkımıza verdiği sözü yerine getirmesi için ona yardımcı olmak- aynı zamanda onun içinde yer aldığı hükümeti zorlamak olmalıdır.**

eylemler ve de örgütlenmeler oluşturmalı, hükümetin başını çeken CTP-BG'e elde etmek istediklerini ilan ettikleri sonuçları elde etmesine yardımcı olmalıdır. Bizim tüm yardımlarımıza rağmen sonuç alınmazsa da, eminiz CTP-BG'li yoldaşlar hükümette muhtarlık oynamaktan vaz geçeceklerdir. BDH ve CTP-BG vekilleri de o parlamentoda muhtar heyeti rolünü oynamaktan vaz geçecektir.

Anlaşma elde edilmezse, ve CTP-BG, muhtarlık oynamaktan, CTP-BG ve de BDH vekilleri de muhtarlar heyeti rolü oynamaktan vaz geçmezlerse bile, bu arada halkımız, hem barış ve çözüm için örgütlenmiş, hem de kendi önderlerini, temsilcilerini seçmiş olacaktır.

KSP-KSG'nin önerisi budur.

Biz, CTP-BG dahil tüm barış güçlerinin

Siyasette kimin ne olduğu, hangi sınıfların ve ülkelerin yararına iş yaptığı, onların iyi niyetleri, ettikleri cıfcaflı laflar, yaptıkları şu veya bu işler tarafından belirlenmez. Tüm bunlar onların sözleri ve faaliyetlerinin verdiği sonuç tarafından belirlenir.

Hedefsiz, ödersiz, örgütsüz sokaklara çıkılma lafları, hele hele bir de "ölen ölür kalan sağlar bizizdir" aşamasına varırsa, cinayette eşdeğerlidir. Bu önerileri yapanlar tersini ispatlasınlar. İspatlayamazlar. Gelişigüzel, sorunu çözmek değil, tekrar tekrar üretmek için boş laf ediyorlar. Veya halkımız sokaklara çıkacak, o çok güzel uluslararası güçler de halkımız sokaklara çıktı diye, ve nasıl olursa, sorunu çözecekler mi...?

Halkımızın emperyalizm şartlarında çözümün imkansızlığını idrak etmesini önlemekten başka hiçbir sonuca hizmet

etmeyen bu yaklaşımlara son verilmeli, "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisini elde etmek için bile tutarlı ve örgütlü, ülkemiz ve dünyanın şartlarına uygun adımlar atmayı ve bu adımları önermeyi becermeliyiz.

Önümüzdeki dönem, BMBP'nun yeniden oluşturulması, onun etrafında kitlelerin örgütlenmesi, kitlesel eylemlerin örgütlenmesi, kitlelerin kendi temsilcilerini bu örgütlülük ve eylemlilik üzerinden seçmesi, öğrenmesi, ve de bu faaliyetler üzerinden hükümete baskı, hükümetin başındaki CTP-BG'e destek sağlanması dönemidir.

Bunun dışındaki tüm yollar 1 Mayıs 2004 öncesi barış, demokrasi ve çözüm hareketini yıpratmaya yarayacaktır.

Tüm bunlardan sonra emperyalizm bize çözümünü, barış ve demokrasiyi çok görürse, işte o zaman, ve görevimizi hakkıyla ve elbirliğiyle yerine getirirsek, tüm emperyalistlere karşı kendi barışımızı kendimiz elde etmek için kendi amaçlarımızla iş başı yapabiliriz.

Eminiz ki o amaçlarda Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin garantörlüğünü ve de ülkemizdeki askeri varlığını koruma amaçları, ve de büyük toprak sahiplerinin mal varlıklarını koruma amaçlarını gütmeyecektir! O zaman amaçlarımız, tüm garantörler ve onların askeri varlığına adamızda bir son vermek, tüm büyük toprak mülkiyetine el koyup, toprak sorununu bunları kullanarak çözmek, ülkemizde milli ve dini düşmanlıkları yasaklamak, ülkemizde sınırları ortadan kaldırmak, ülkemizde emperyalizme son vermek türünden amaçlar olacaktır.

Sosyalist Gözlem

Özdemir
Göçer

CTP - DP HÜKÜMETİNE KARŞI TAVRIMIZ NE OLMALI?

14 Aralık seçimlerini referandum olarak algılamayan CTP yönetimi, seçimden birinci parti olarak çıkmayı zafer saydı. Şimdi de bu zaferini 'hükümeti' kurarak pekiştirdi. Muhalefet partileri ile yapılan tüm protokollere rağmen CTP'nin DP ile hükümet kurması birçok çevrede hayal kırıklığı yaratmış olabilir.

Emin olun ki CTP bu politikası ile kendi tabanının desteğini kaybetmiş değildir. Çünkü kurulan koalisyon için akla uygun bir açıklamaları vardır; "Bu koalisyon bir ulusal uzlaşma ve çözüm koalisyonudur." Gerçi bu açıklamada sözü edilen ulusal uzlaşmanın kimler arasında bir uzlaşma olduğunu sorgulamak pek kimsenin aklına gelmiyor, ama önemli değil. Şimdilik bunu biz de sorgulamadan geçelim ve çözüm meselesine gelelim. Burada söz edilen çözüm, Kıbrıs için Annan planı temelinde düşünülen emperyalist çözümdür. Bu çözümün bir takvimi vardır. Büyük çoğunluğumuz bu takvimi 1 Mayıs 2004 olarak okumaktadır. Bu tarihe kadar Kıbrıs'ta Annan barışını sağlayamazsa CTP'nin zor durumda kalacağını düşünenlerimiz de çoğunluktadır. Fakat dikkat ederseniz CTP kurmayları barış için bir takvim vermekten kaçınmaktadırlar. Ben de CTP'nin kredisini artırarak Annan barışı için gereksinim duyacağı sürenin 31 Aralık 2004 tarihine kadar uzatıyorum. İşte bu tarihten sonra Kıbrıs sorununun çözümü yolunda somut adımlar atılmazsa (dikkatinizi çekerim çözülmezse bile demiyorum; çözüm yolunda somut adımlar atılmasını yeterli buluyorum), işte o zaman CTP'nin başı gerçekten derde girer. İşte o zaman Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde emekçilerin bu partiye duyduğu sempati kaybolur; ve işte o

zaman emekçiler yüzlerini kendi çıkarlarını gerçekten savunan, barışı gerçekten savunan ve bunun yolunun halk güçlerinin birleşmesinden geçtiğini söyleyen partiye döner.

CTP tüm seçim öncesi dönemde ve de seçim sonrasında politikalarını TC ile birlikte çizmiş, TC'den onay alarak hareket etmiş ve TC ile ilişkilerine zarar vermemek için ülkemizdeki muhalefet güçleri ile açıktan güç birliği yapmayı bile reddetmiştir. Ama bu tavır CTP kurmaylarıncaya 'power politics' (iktidar politikası)'dır. Bu tavır onlara göre akla uygun davranarak Kıbrıs'ta barışı sağlamak ve Kıbrıs Türk halkının önünü açmaktır.

Hayat henüz CTP kurmaylarının bu tavrının yanlışlığını kanıtlamadı. CTP kurmaylarının 31 Aralık 2004 tarihine kadar bu politikayı kullanma kredileri vardır. Bu tarihe kadar Kıbrıs'ta Annan planı çerçevesinde bir barışı sağlarsa siyasi güçlerini sağlamlaştıracaklar ve alınlarının aklıyla üstlendikleri misyonun altından kalkacaklardır. Kimse de onların TC hakim sınıfları ile yürüttükleri işbirlikçi politikayı sorgulayamayacaktır.

Ancak bana göre gelişmeler farklı bir seyir izleyecek ve 31 Aralık 2004 tarihinde AB Türkiye'ye katılım için görüşmelere başlama tarihini verse bile Kıbrıs'ta çözüm gerçekleşemeyecektir. Emperyalist Türk burjuvazisinin niyeti yalnızca kendileri AB'ye kesin giriş yaparken ellerindeki rehneyi bırakmaktır.

Son dönemlerde AB yetkililerinin demecilerini izleyenler Türkiye'ye yönelik yumuşak tutumları da gözlemlemektedir. Özellikle; "Kıbrıs AB'ye giriş için bir kriter değildir" söylemlerinin arkasındaki gerçek manayı anlamalıyız. AB açıkça Türkiye'ye göz kırp-

makta ve şunu söylemektedir: "Sen Kıbrıs meselesini kendine dert etme. Biz seninle olan sorunlarımızı çözene kadar seni Kıbrıs'ta idare edeceğiz, sana işgalci demeyeceğiz, sen de Kıbrıs'ın güneyinin aramıza katılmasını şimdilik dert etme. Bilahare seninle beraber Kuzey Kıbrıs'ı da aramıza alırsın."

AB'nin Türkiye'de çok ciddi çıkarları vardır. Küçük, eti-budu bile olmayan Kıbrıs için Türkiye ile ilişkilerini siyasi ve ekonomik bir savaş boyutuna taşımayacaktır. Adadaki mevcut durum ABD'yi de pek rahatsız etmediği için üç emperyalist güç Kıbrıs sorunu yüzünden birbirlerini incitmeye yanaşmayacaklar ve Kıbrıs meselesini zamana yayarak belki ileride halledecekler.

Bu arada olan bizim CTP kurmaylarına olacak ve onlar da Kıbrıs sorunu gibi çetrefilli bir sorunda kendilerine 'çözüm' misyonu yüklenemeyeceğini, olsa olsa çözüm isteyenleri 'yatıştırma' misyonu yüklenileceğini anlayacaklardır.

Bu noktada şunu sormalıyız: Çözüm isteyen güçlerin CTP-DP hükümetine karşı tavrı ne olmalı? YBH gibi bu iş meydanlarda çözülecektir demekle çözülebilir mi Kıbrıs halkının sorunları? Meydanlara çıkmak tek başına sorunu çözer mi? Bence bu bir palavradır. Ortada halk içinde etkili, örgütlü bir liderlik olmadan meydan iş bitirici olamaz. Pusulasız gemiye benzer ve kayalara vurarak içindekilerin mahvına sebep olabilir.

Üstelik meydana çekmeye çalıştığımız halkın da kafası allak bullak! Bir kısmı CTP'nin doğruyu yaptığını çünkü pratikte Türkiye'yi atlayarak bir çözüm elde etmenin olanaksızlığına inanıyor, bir kısmı da belki CTP'yi eleştiriyor. Önemli bir bölümü de

bekle ve gör tavrı içinde olabilir.

İşte gerçek bir politik liderliğe bu noktada ihtiyaç vardır. Bu noktada YBH gibi insanların körükörüne meydana çağırarak liderlik etmek değildir. Liderlik etmek halkı ikna ederek örgütleyerek ve hedef göstererek meydana çağırmaı gerektirir.

Geldiğimiz noktada halkı, önce bize rağmen emperyalist güçlerin barış anlaşmasını yapamayacaklarına ikna etmeliyiz. Bu da CTP-DP koalisyonunu eleştirerek değil, onları barışa doğru atacakları her adım için destekleyerek, bir an önce barış için referandum yaptırımlarını onlardan talep ederek ve bunu da BMBP çatısı altında hem parlamenter yöntemler ve hukuk çerçevesinde ve hem de meydanlarda yürüterek mümkündür.

Böyle davranmakla Barış olmaması halinde; "sizlerin olumsuz tavrı, hükümetimizi desteklememeniz bu başarısızlığa neden oldu" gibi mazeretleri otomatik olarak ekarte etmiş olacağız. Emperyalist güçler arasındaki pazarlıklardan bir barış elde edilmesinin çok zor olduğunu, emperyalist güçlere karşı teslimiyetçi politikaların bile işe yaramadığını kavratmış olacağız. Emperyalist bir barışın bile ancak dişe diş bir mücadele sonucunda elde edilebileceğini, bunu elde edecek teslimiyetçi olmayan, mücadeleciler bir liderlik ve örgütün oluşturulmasının gereği halka daha net bir şekilde kavratılacak, ve bu süreçte güçlü bir BMBP yaratılabilecektir.

Politika boş laf söyleme, parlak ajitasyonlar çekme sanatı değildir. Politika iktidarı ele geçirme sanatıdır.

BMBP en kısa zamanda Kuzey Kıbrıs halkının gerçek iktidar organına dönüştürülmelidir.

FİLMLERDEKİ HAYVANLAR

Ziya Çelik

Bazı Amerikan filmleri vardır.

Hani şu insanlığın büyük tehlikede olduğu, zor anlar yaşadığı ve bir grup iyi ve fedakar insanın ortaya çıkıp dünyayı, insanlığı kurtardığı heyecanlı, gerilimli filmler...

Hani şu izlerken "Amman şimdi ne olacak" deyip portakalları hızlı hızlı soyduğumuz, deli gibi yenen çekirdeklerin sesinden konuşulanları duyamadığımız filmler...

Hani şu izlerken tuvalete dahi gidemediğimiz, nefesimizi tutarak izlediğimiz filmler...

Hani şu birkaç kahramanın en sonunda insanlığı kurtaracağını bildiğimiz halde kıpırdamadan seyrettiğimiz filmler...

Geçenlerde bu tarz filmlerden birini izledim.

Yalan söylemeyelim, Amerikalılar bu filmleri heyecanlı yapıyorlar, albenisi var filmlerinin.

Filmde bir profesör, savaşta kullanılmak üzere katil yarasa mı, karınca mı, böcek mi ne, işte o türden bir şeyler yaratıyor.

Hayvanın genetiği ile oynuyor, biyolojik ve kimyasal bir dizi operasyon sonunda öldürmeye programlanmış katil hayvanlardan bir ordu oluşturuyor.

Daha sonra da, tahmin edilebileceği gibi, hayvanlar kontrolden çıkıyor, onu bunu yemeye, dişlemeye başlıyor, ortalık kan revan içinde dalıyor.

En sonunda da, o kadar adam ölürken hayatta kalan bir grup yiğit esas oğlan çıkıyor meydana, insanlığı kurtarıyor.

Film bitiyor, biz de "Vay bee" diyerek rüyamızda filmi görüyoruz.

Bir zamanlar (emperyalizmin dünyaya tam anlamıyla hakim olmadığı zamanlar) karşıdakine Troçkist demek kavga nedeniydi.

Troçkist demek, ahlaksız, utanmaz, ikiyüzlü, şerefsiz, karşı-devrimci, oportünist, rezil, rüşva, aptal vb. anlamlara geliyordu çünkü...

Birisi karşıdakine Troçkist dediğinde filmde olduğu gibi kan gövdeyi götürürdü.

"Vay efendim sen misin bana Troçkist diyen" diye başlayan kavga çoğu zaman kanla sonuçlanırdı.

Küfürdü bu kelime son tahlilde.

Bunun, yukarıda yazılan yarasalı, böcekli, eşekli filmlerle ne ilgisi var diyebilirsiniz.

Anlatalım...

Filmde ne oluyordu?

Savaş için yetiştirilen hayvanlar vardı filmde değil mi?

Bu hayvanları kim yetiştiriyordu?

Amerikalı "bilim adamları"

Savaşta kimi bir taraflarından ısracaktı bu hayvanlar?

Düşmanı...

Düşman kimdi?

Yahu bu da soru mu?

Emperyalizmin düşmanı kim olabilir?

Dünya halkları, devrimcileri, en başta işçi sınıfı...

Filmdeki hayvanlarla Troçkistler arasında paralellik kuruluyor mu şimdi?

Daha kurulmadıysa devam edelim...

Bu Troçki serserisi ve saz ekibinin görevi neydi anavatanimız Sovyetler Birliği'nde?

Tek ülkede sosyalizm olmaz diye çık- tılar sahneye,

Altına imzalarını attıkları Merkez

Komite kararlarına muhaliflik yaptılar

(neden imza attın o zaman a terbiyesiz kerata?!)

Parti içinde, Leninist parti içinde kulis faaliyeti, hizipçilik, fiskos masallarıyla devam ettiler,

Emperyalizmin parasıyla, puluyla, silahıyla sosyalist inşaya komplolar, saldırılar düzenlediler,

Ayaklanmalar çıkardılar,

Lenin yoldaşa düzenlenen suikaste de bulaştılar,

Kirov yoldaşı şerefsizce, haince öldürdüler,

Parti önderlerine de (başta Stalin) suikast, kompo tezgahladılar.

Bu Troçki keratası komünistleri acımadan asan kesaten Kemal Paşa'nın şefkatli ellerine (beton Kemal de denir kendisine) sığındığında gizli bilgileri de sızdırıverdi.

İşte milyonların emeği, alınteri, kanı, canı üzerine kurulan devrime yaptıkları çok çok çok kısa bir listesi...

Bunların pisliklerini teker teker saymaya kalksak, inanın KSG'nin tüm say-falarını doldurmak gerekir.

Şimdi paralellik kuruldu mu hayvanlar-la Troçkizm arasında?

Filmdeki hayvanları üreten manyak "bilim adamları" idi...

Bu akımı yaratan da burjuvazi, onun ideolojisi...

Eskiden adama Troçkistlik basmak bir küfürdü.

Şimdi ise Troçkist olmakla övünenler, göğsünü gere gere "ben Troçkistim" diyenler çıktı piyasaya...

Ne de olsa dünya değişti.

Emperyalizm de kendi hayvanlarını salıverdi dünyaya uzun zamanlar önce...

Şimdi adamlar bir zamanlar (bize göre

şimdi de öyle) şerefsiz, hain, karşı-devrimci, ahlaksız demek olan Troçkizmi benimsediğini, Troçkist olduğunu söyleyebiliyorlar.

Emperyalizmin hayvanları dolaşüyor ortalıklarda filmdeki gibi...

Filmdeki hayvanlar insanları yiyordu.

Troçkistler de devrimleri, devrimcileri, işçi sınıfını yiyor, yemeye çalışıyor.

Ama bir farkla;

Filmdeki hayvanlar, kendilerini yaratanların kontrolü dışına çıkıyorlardı...

Bu Troçkolar ise kendi yaratıcıları emperyalizmin kontrolünden bir adım dahi dışarı çıkmıyorlar.

Uşaklığını, görevlerini mükemmel yerine getiriyorlar.

Şimdi düşünüyorum da;

Filmdeki hayvanları takdir ediyorum.

En azından kendilerini yaratanlardan bağımsız hareket ettiler, kafalarına göre davrandılar diye...

Ama Troçkistler'den hala daha iğreniyorum.

Filmdeki hayvanlardan bile değersiz olduklarını düşünüyorum.

Filmdeki hayvanlar, birkaç kahraman insan tarafından yokediliyordu.

Troçkizm de ezilen halkların, işçi sınıfının elleri arasında unufak edilecek, tarihin çöplüğüne atılacaktır.

Sınıf mücadelesi Hollywood filmi değil ama,

Yine de "iyiler" kazanacak, "kötüler" kaybedecektir.

Filmlerde olduğu gibi...

KULİS

Halil Yılmaz

Yakın zamana kadar geçerli bir söylem-di, hatırlayacaksınız. Bir roman okuyacak ve hayatınız değişecekti. Sözcüklerin yardımıyla, imgelemin "hareket komutu" aldığı bir durumdur bu... Düş gücü odacıklarında küçük bir sarsıntı yaşanır ve arkası kendiliğinden gelir.

Kitapla okuru arasında kendiliğinden gelişen sessiz bir anlaşmadır yaşanan. Koşulları giderek ağırlaşan hayata kısık sesli de olsa bir başkaldırma, bir kafa tutma durumudur bu. Sonunda kendi iç sularınızda gerçekleşen bu hareketlenme olaylara, kişilere, durumlara bakışınızı elbette değiştirecektir. Çünkü siz buna hazırsınız ve daha da güzeli, kitabın "kudreti" bunu sağlamaya yeterlidir. Yazının safiyetine, içtenliğine ve önerdiklerine kendiliğinden bir katılmadır bu. Sonuç olarak, bir kitap okursunuz ve zaten değişmeye hazır bir biçimde elinde bavulıyla kapıda beklemekte olan saklı kimliğiniz yeni bir coğrafyada yeni bir yolculuk başlatır.

Bunu sanatın gücüyle de açıklamak mümkün elbette. Görmek, izlemek, okumak, kalmak, yeniden yorumlamak, tartışmak ve belki de değiştirmek... İnsan olmanın güzel ayrıcalıklarından biri. İnsanoğlu, yazının bu tılsımlı, dahası kışkırtıcı havasına, sanat evrenindeki diğer gezegenlerin de sahip olduğunu düşünmek istiyor. Tiyatronun, tıfı gereği bu en yaşlı sanatın içinde böyle bir gizli güç barındırmadığını kim söyleyebilir peki? Ortak duyguda buluşma anlarının tuhaf kimyasını var edip ortaya çıkaran bir laboratuvar tiyatroyu. Aşkın, nefretin, soylu davranışın, korkaklığın, kahramanlığın, onurun ve elbette onursuzluğun en yetkin, en çarpıcı tanımlarına sahne aracılığıyla tanık olmuş insanoğlu. "Olmanın ya da olmamanın" ikileminde kendisini masaya yatırmış; "kimim ben" diye ısrarla sormaktan kaçınmamış. Bu ve benzeri varoluşsal soruları tespih taneleri gibi ardı ardına

Hayatı Değiştirecek Bir Oyun

sıralamış ve o kendine has bir koku barındıran "tapınaklardan" her zaman için değişerek çıkmış.

Kitaplarla tiyatroyu buluşturan sihirli sözcük "sözcüğün" ta kendisi aslında. Başlangıçta söz vardı çünkü. İnsan sözü evcilleştirdi, yoğunurdu, biçimlendirdi ve bir daha bir daha yineledi. Yeryüzünde yeni bir öykü anlatmak, bu güne değin anlatılmış o güzel öykülere bir yenisini katmak mümkün değil belki, ama iş öyküyü ustalıklı ve "inandırıcı" bir biçimde anlatılabilmeye gelip dayanmıyor mu acaba?

Olay çıkaran, gürültü koparan yeni romanlarda bu ustalığın ipuçlarına rastlıyoruz. İnsanoğlu "ikna olmak" istiyor ve sözün ehilleri bunu hakkıyla yerine getiriyorlar. Ne ki; sahnelerde de olmasını beklediğimiz bu inandırıcılık, bu "ikna" etme yetisi giderek hız kesiyor sanki. Büyüsünü yitiren bir şeyler var ve bunun öncülüğünü "inanç yitimi" yapıyor. Sahneden güçlü, tok bir sesin salona yansımalarını fark edip üzülmüyoruz. Salonda ise, zaten eski bir alışkanlığı ısrarla yineleyenlerin son bir gayretiyle karşı karşıyayız!

Çelişkiler barındıran bir durum bu aslında. Yazdıklarını yalanlayan şeylerin beni huzursuz etmesini istiyorum bu noktada. Sanatı; estetik bir dille, farklı bir söylemle buluşmayı seçmiş insanların yazarıyla, yönetmenleriyle ve elbette oyuncusuyla böyle bir sorun yaşamadıklarını düşünmek istiyorum. Çünkü başkalarının "estetik zeminini çalkalamakla" görevlendirilmiş kişilerin yaptıkları işe sonuna kadar inanmaları, dahası sahip çıkmaları ve ileriye taşımaları gerektiğini düşünüyorum. Kendini geliştirmeyen, çoğaltmayan bir sanatçının yeni, büyük ve değiştiren bir cümlesi olamaz çünkü.

İnancın hemen arkasına takılmayı bekleyen "heyecan" katarı ise çoktan hangara çekileceği günü bekliyor sanki.

İnancın, heyecanın, arzu ve parıltının boşalan odacıklarını dolduran yeni ev sahipleri mutlaka var. Günün genel geçer değerleri ile açıklamak fazla kolaycılık olacak belki ama akla zarar bu tespitlerden kim kendini uzak tutabilir ki?

Tiyatroyla ilgili kimi atak, mesnetsiz, kendinden menkul eleştirel söylemlere davetiye çıkaran bu durum ciddi bir "eksikliği" sinesinde barındırıyor belki de. Ciddi bir özeleştirinin tam sırası olduğunu söylemek fazla mı olur peki? Şu meşhur küreselleşme, kendi "turunu" tamamlayana kadar daha pek çok şeyi süpürüp götürcek anlaşılır. Trolle balık avlamaktan farksız bir durum bu. Büyük cümleler önerilirken arada çok sayıda küçük ama bir o kadar gizemli, doğru ve büyümlü cümle de kayboluyor ne yazık ki.

Tiyatro insanını beden olarak, duygu ve düşünce olarak sahneden uzaklaştıran "tehlike" ne olabilir peki? Ürkütücü bir soru bu. Kuru bir düşünce yazısının ötesinde savlı cümlesi olan bir oyunla yanıtlamak isterdim bunu.

Yine de, bir yazar olarak bile çekinmemek elde değil. İyi de böylesi bir oyun "iş yapmazsa" fatura kime kesilir acaba? Herkesi "göbekten" bağlayan temel sorunsal vizyonda işte!

Sonuç olarak "bir oyun izledim ve hayatım değişti" diyebilecek seyircinin hala gişenin önünde sıraya girmeye hazır olduğunu inanıyorum. Belki de o büyük "mola"nın içindeyiz şu anda. Söylenen nice o içi boş cümlelerin bir balona dönüşüp gökyüzüne doğru hızla uzaklaştığını görmek istiyoruz.

Önce büyük bir patlama. Ardından ikinci perde zili.

Evet, "Değişim" sürüyor!

Nazlıca

Nazlı Şahin

DEĞİŞEN NE OLDU???

Kuzey Kıbrıs bir seçim dönemi yaşadı, seçimlerden sonuç olarak bana göre Kıbrıs Türk halkı "seçim değil referandum diyenler" referandumu kazandı.

Ancak hükümet olanlar ne yazık ki yine Türkiye'nin politikaları ile aynı paralel çizgiyi sahiplendi, sahiplenmeye de devam edecek.

Yani değişen hiç bir şey olmadı. Kıbrıs hiç bir dönem Kıbrıslılara bırakılmadığı için bu seçimlerde de ne yazık ki öyle oldu ve yine statüko yanlıları iktidarı ele aldı, böyle olacağı aslında hiç de beklenilmeyen bir durum değildi.

Seçim meydanlarında çözüm için ant içenler her dönem olduğu gibi bu dönemde de Türkiye'nin kucagina oturdular.

Yani statüko üstün geldi. Yalnız Türk statükocuların değil, Rum statükocularının da beklentisi, Türkiye'nin AB aday üyeliğini reddetmeden çözümü olanaksız kılmamanın bulunmaz fırsatı bu seçim sonuçlarıyla yakalanmış oldu.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB üyesi olmasının ardından (2004 Mayıs) fiili işgal durumunun yaratacağı gerginlikleri kestirerek, bu günden stratejik önem vurgusu yapan MGK, ilk kez açıkça dile getirerek "Annan Planı temelinde çözüme Türkiye'nin evet demesi, Türkiye'yi Anadolu'ya hapsedemektir" sözleriyle Türkiye'nin yayılmacılık politikasını ve emperyalist bir ülke olmanın yayılmacılıktan geçtiğini, Kıbrıs'ta işgal durumunun devam edeceğini açıkça belirtiyor.

Seçim meydanlarında Kıbrıs Türk halkı için, çözüm ve AB için, Kıbrıs Türk halkının refahı için diye bağırıp duranlar, şimdi ise Türkiye'siz bir çözümün mümkün olamayacağını söyleyenler, Kıbrıs Türk halkının yarısından fazlasının statükocuların Kıbrıs Türklerini rehin aldıklarını haykırmalarına rağmen bu haykırıları duymamış gibi davranıyorlar.

Kendi halkına ihanet içinde olan statüko yanlıları her sözlerinde eleştirenler, bu gün aynı ihaneti kendileri yapmıyorlar mı?

Türkiye'nin AB üyeliğini de düşünerek hareket ettiklerini söyleyenler, Türkiye'nin AB'ye adaylığının kesinleşme ihtimalinin belirsiz olduğu bir ortamda, Kıbrıs sorununun çözümünü Türkiye'ye müzakere tarihi verilmesi, hatta üyeliğinin kesinleşmesine bağlamak tam bir tuzaktır.

Türkiye AKP ve Kuzey Kıbrıs CTP-BG ile DP koalisyonu, Kıbrıs sorunu Kibrisli kararlı geleceğini her şeyden önce ilgilendiren bir sorundur demek ve buna göre politikalar üretmek yetisine sahip değillerdir. Bu yüzden çözüm aramış gibi yapmak ve Denktaş'ı sahnede tutmaya devam etmekten başka yapacak bir şeyleri yoktur.

Son sözü her zaman MGK söyler ve MGK'nın söylemlerinde de yukarıda belirttiğim "Anadoluya hapsedilmemek" ön plandadır.

Oyleyse yapılması gereken, işgal kuvvetlerine karşı çıkabilecek bir cephenin acilen oluşturulması ve Kıbrıs Türk halkının kendi kaderini tayin edecek bir anlaşmanın ve çözümün gerçekleştirilmesi için, Kıbrıs Türk halkını çözüme ve barışa taşıyabilecek Barış güçlerinin çalışmalarını yoğunlaştırması gerekmektedir.

Emperyalistlerden ve işgalcilerden çözüm ve barış beklemek rehabet içinde olmak demektir ki, dünyada bunun örnekleri çoktur. Sadece Filistin'e bakmak bile yeterli olacaktır.

Rosa Luxemburg; 5 Mart 1871-15 Ocak 1919

Rosa Luxemburg 5 Mart 1871'de Güneydoğu Polonya'nın Zamocis kentinde doğdu.

1873'te Rosa iki buçuk yaşındayken aile Varşova'ya taşındı. Varşova'ya gelmelerinin üzerinden çok geçmeden, ağır bir kalça hastalığı geçirdi ve tam bir yıl yatağa çakılı kaldı Rosa. Henüz beş yaşına girmemiş olan bu kız çocuğu, hastalık dönemini kendi kendine okuma yazma öğrenerek değerlendirdi. Hastalık kalçasında kalıcı bir problem yaratır ve yürüyüşünde aksaklık taşıy yaşamı boyunca.

1884'te on üç yaşındayken Varşova'da ikinci sınıf bir kız lisesine girdi. Okula ağırlıklı Rus yöneticilerin çocukları kabul ediliyordu. O dönemde bütün ortaokulların uyguladığı kurallardan birisi, derslerin ve konuşmaların tamamen Rusça yapılması, çocukların kendi aralarında bile Lehçe konuşmalarına izin verilmemesiydi.

Rosa Luxemburg okulda olduğu dönemde devrimci bir grupla ilişki kurmuştu. Son yılında siyasal bakımdan aktif, final sınavlarını üstün başarıyla veren genç kız, disipline gelmez yanıyla tanınıyordu.

Rosa'da bilinçli bir tercih ve ailesinin maddi desteği ile Zürih'te genç bir mülteci öğrenci olarak yaşamına başladı. Marx ve Engels'in yapıtlarıyla tanışması bu döneme denk gelir. Zürih Üniversite'nde felsefe fakültesine kaydoldu ve matematik, doğa bilimleri derslerini takip etti. 1892'de Hukuk Fakültesine geçti. Rosa'nın yaşamı kuşkusuz üniversite ile sınırlı değildi. Gelecekteki PSP'yi oluşturacak gruplardan biri olan Proletariat üyesi olarak çeşitli tanındıkları, mülteci sosyalizminin çalışmalarına katıldı. İsviçre o dönemde ayrıca

Rus devrimci Marksizminin en önemli merkezidi.

1892'de Vilna ve Varşova'daki 1 Mayıs toplantılarında yapılan konuşmaların derlemesini, kendi önsözleriyle Lehçe olarak yayımladı. (Rosa'nın bilinen ilk yayını) Birleşik Polonya Sosyalist Partisi (PSP) 1892 sonunda kurulduğunda, bütün mülteci gruplar ona katıldı. Sprawa Robotnicza (İşçi Davası) küçük bir genç ve ateşli Polonyalı bir grubun eseri olarak 1893'te yayın hayatına başladı. Rosa, R. Kruzsynska takma adını kullanarak gazetesinin editörlüğünü üstlendi. Ancak PSP liderlerinden gazeteye destek verilmeyordu. Gazetesinin çıkarılış tarihi raslantı değildi. İkinci Enternasyonal'in Üçüncü Kongresi Zürih'te yapılacaktı. Gazete ile ilişkili grup kongrede Polonya delegasyonunun bir parçası olarak temsil hakkı istemişti. Rosa'nın katıldığı toplantıda kongrede temsil hakkına aleyhte oy kullanıldı. Ancak dostu Marchlewski toplantı da kaldı ve kimse onun vekilliğine itiraz etmedi. Daha sonra Proletariat'ın devamı olarak kendini gören SDKP'nin çekirdeğini oluşturdu Rosa Luxemburg, Leo Jogies, Julian Marchlewski ve Adolf Warszawski...

1918'de Polonya Komünist Partisi'nin fiilen kuruluşuna kadar, bu dört kişi ana politikaları belirliyor ve sürekliliği sağlıyorlardı. 1895'te gazetesinin himayesinde yeni bir takma isimle Rosa'nın ilk kitapçığı basıldı. Bu kitapçık Rosa'nın ulusal sorunla ilgili ilk bütünlüklü açıklamasıydı. Polonya milliyetçiliğinin vurgulanması çalışan sınıfları yoğun ve saf sosyalizm anlayışından mutlaka uzaklaştırdı. Sonuçta sosyalistlerin milliyetçi özlere kapıyı açması onları siyasal açıdan güçsüz bir burjuvaziye umutsuzca zın-

cirlenmekten öteye geçemezdi. Rosa'nın bu sorun üzerine Liebknecht'ten Lenin'e kadar önem taşıyan her sosyalistle zaman zaman ayrı düştü. Lenin Rosa'nın ulusal sorunla ilgili yanılgılarını eleştirdi.

Özellikle "İktidarı Yolu" ve "Kitle Grevi" kitapçığının başına gelenler, Kautsky'den Bebel'e kadar sosyalist kişilerle eleştirilen bir odak haline gelmişti.

Rosa Birinci Dünya Savaşı'nı emperyalist savaş olarak ilan ettiği için hapse atıldı. Wronke'de hapisanede Ekim 1916'dan Temmuz 1917'e kadar kaldı. Rusçaya olan ilgisi sonucu hapislik süresince çeviriler yaptı. Dostları ile yazıştı, makaleler yazmaya devam etti. Temmuz 1917'de Alman güvenlik idaresinin çarkları Wronke'deki kaleden Breslau'nun kent hapishanesine sevk ettirdi. Ayrıca Rosa'nın sağlığı iyice bozulmuştu. Midesinde ki rahatsızlıktan dolayı zamanının büyük bölümünü fiilen yataкта geçiriyordu.

Alman Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin burjuva kampa geçmesi ile ona karşı savaş attı. 1. Emperyalist Dünya Savaşı sonrası Spartaküs grubunu kurarak Alman komünistleri Karl Liebknecht ile örgütlemeye başladı.

15 Ocak 1919'da hem Karl Liebknecht, hem de Rosa Luxemburg Almanya'da Sosyal-Demokratlar tarafından tutuklandılar ve aynı akşam öldürüldüler. Rosa'nın etkisi Avrupa Devrimleri Tarihi açısından çalışmaları ve yaşamıyla bugün için de iyi bir örnek oluşturmaktadır.

Konuk Yazar

Birikim Özgür

Birikim Özgür'ün

www.Hamamboculeri.org

web sitesinde 14 Ocak tarihinde yayınlanan makalesini olduğu gibi okuyucularımıza sunuyoruz.

Seçimden bir gün önce 13 Aralık 2003 tarihinde Ankara'dan bir grup arkadaşla uçağa atıldık ve Kıbrıs'a uçtuk.

2000'li yıllar göz önünde bulundurulduğunda Şener Levent'in tutuklanması ile başladı "direniş".

Kavgı, demokrasi kavgasıydı önceleri...

Sonra Annan Planı atıldı ortaya.

Demokrasi kavgası, Annan Planı ile birlikte unutuldu.

Ne anlama geldiği belirsiz bir "çözüm" kelimesine odaklandık.

Gerçek çözümün ancak demokrasi ile birlikte gelebileceğini ise göz ardı ettik; toplumumuzu da bu yönde yeterince bilgilendiremedik.

İdealizmi bir tarafa bıraktık; pragmatizmin doruklarında uçtuk.

Ne acıdır ki 14 Aralık gecesi toplanamadık meydana.

2002'nin Aralık ayında YBH'lilar sevin-diler.

2003'ün Aralık ayında ise CTP'liler...

Ne 2002'de ne 2003'te sevinemedi tüm toplum...

Ektiğini biçemedi Kıbrıs Türkü; politikanın ve sahte bir demokrasilik oyununun çarkları arasında un ufak oldu hayaller.

Yeni bir önünü Meydanı Buluşması'nın hiç yaşanmamış olmasının verdiği hüznle 17 Aralık 2003 tarihinde tekrar buluştuk havaalanında arkadaşlarla...

Gündem, elbette "belirsizlik" ve "hükümet çalışmaları"...

İşte o gün, henüz seçim sonuçları çok taze iken dönüş yolunda ısrarla üzerinde durduğum düşüncelerimi içerir aşağıdaki satırlar. Ankara'daki öğrencilerimizi bir araya getirme çabası sergileyen KIB-GENÇ'in haberleşme listesine gönderdiğim e-postanın bir bölümünü sizlerle paylaşmak istedim.

Bazı şeyleri öngörmek için medyum ya da münecim olmak gerekmiyormuş!

Seçim sonrasında ilginç bir dönemden geçmekteyiz. Bu da tabii ki hararetili sohbetlere sebep olmakta. Çarşamba günü HAVAŞ otobüsünde Mehmet ile yan yana oturduk. Belirsizliğin nasıl giderilebileceği üzerine çok verimli bir sohbet ortamı yakaladık. Eleştirel düşünme ve tecrübelerimizi sohbete yansıtmaya olanağını yakaladık. Çok kısa olarak orada kendi vardığım kanıyı burada da tekrarlamakta fayda görüyorum. Kanımca belirsizlik sonrasında ortaya çıkacak olan hükümetin adı "4. CTP-DP Hükümeti" olacak. Hatta işin içine iddia da girdi. Eğer bu hükümet kurulursa Mehmet bana ve Hayriye'ye yemek ısmarlayacak. Aksi bir durumda ben Mehmetler'e istedikleri yerde yemek ısmarlayacağım. Ben Kıbrıs'ta iken yaptığım gözlemler sonrasında böyle bir iddiada bulundum. Yanılmış da olabilirim. Bunu zaman gösterecek. Neydi yaptığım gözlemler? Niye böyle bir iddiada bulundum? Öncelikli olarak CTP ve BDH'nin seçim öncesinde halka söz verdiklerini, "şartlar ne olursa olsun" statükocu partilerle hükümete girmeyeceklerini bir protokol çerçevesinde topluma duyurmuş olduklarını hatırlatarak başlayalım. Hemen seçimden sonra ortaya çıkan tablonun bir "çözüm uğruna" bu konuyu es geçmeye zorladığını düşünebilirsiniz. Ben buna katılmıyorum. Denktaş'ın bir perde olarak kullandığı Kıbrıs'ın kuzeyin-

SEÇİM SONRASI BİR TAHMİN

deki sistem çözmeyecek Kıbrıs sorununu. Kim bilir Kıbrıs'ın kuzeyinde hükümetin kurulması ve meclisin kilitlenmesi bir anlamda çözümün önünü açabilir. Bir tarafta ülkeye yasal olmayan yollardan taşınan ciddi sayıda bir nüfus sayesinde % 50 civarında oy toplamış AB karşıtı partiler var. Diğer tarafta ise yasal olmayan yollardan ülkemize nüfus taşınmamış olsaydı en az % 75-80 civarında oy oranını sahip olacak olan bir çözüm yanlısı cephe var. Yasa dışılık Denktaş'ın kurduğu hukuksal

Muhalefeti bölmekle ve çeşitli stratejilerle birinci parti olmaya oynayarak CTP ciddi bir oy oranı ile seçimleri tamamlamıştır.

Sonuç? Statüko değişti mi? Statükocular değişti mi? Hiçbiri olmadı. Olacağı da yoktur.

Niye?

Denktaş yine sahnede ve Annan planına karşı... Denktaş yine yasadışı nüfusun varlığını sahipleniyor; üstüne üstlük CTP'nin de bu kesimden oy aldığını ve bu konuda hiç bir şikayette bulunmadığını

● Muhalefeti bölmekle ve çeşitli stratejilerle birinci parti olmaya oynayarak CTP ciddi bir oy oranı ile seçimleri tamamlamıştır.

● Halk CTP ve BDH'ya ülkemize barış getirsinler diye oy verdi. Karşılığını beklemek, iyi niyetle bu konuda çaba sarf ettiklerini görmeyi istemek hakkımızdır.

● Ben milli hükümet değil "halk meclisi" öneriyorum. Tüm örgütlerin temsilcilerini göndereceği bir meclisten bahsediyorum. BMBP'nin derhal işlevselleştirilmesi ve sokak organizasyonları tertiplemesini öneriyorum.

zeminden yoksun düzene hiç bu kadar pahalıya mal olmamıştı. O yasadışı nüfus sebep oldu ve rejim tikandı. Eğer hükümet kurulamazsa yaşanması olası sıkıntılar halkın çözüm yönündeki inancını ve ihtirasını olumlu yönde etkileyecektir ve sokaklar boş kalmayacaktır. Bu nedenle "Aman memleketi hükümete bırakmayalım" diye bir kaygı taşımamak gerekir. Kaldı ki halka verilen söze rağmen Cumhuriyetçi Türk Partisi, DP veya UBP ile hükümet kurabilecek politik anlayışa sahip bir partidir.

Niye?

CTP, seçim süresince "statükoculara" yüklenmiştir. "Statükocuları değiştirme" iddiası ile seçimlere hazırlanmıştır. Muhalefeti, Denktaş ve Eroğlu'na yönlendirmiştir. Bir anlamda "Yanlış olan rejim değil yönetenlerdir" anlamına gelebilecek bir seçim kampanyası yürütmüştür. Bu durum CTP'nin rejim yanlısı bir parti olduğu anlamına elbette gelmiyor ancak CTP bu strateji ile rejimi "içeriden" değiştirebileceğine inanmış, esas meselelerin bu ülkede bölünmüşlüğü sebep olan Kıbrıs'ın kuzeyinde kurulmuş yasa dışı düzen olduğunu ifade etmekten çekinmeyen diğer muhalefet güçleri ile birlikte hareket etmekten çekinmeyen diğer muhalefet güçleri ile birlikte hareket etmekten kaçınmıştır. Bunu Türkiye'ye yaranmak adına yapmıştır. "Bizimle işbirliği yapabilirsiniz" mesajını vermek adına ülkemizde gerçekten yıllarca barışı savunmuş ve gerçekten birleşik bir Kıbrıs hayali ile yanıp tutuşan insanlardan uzak duran bir Birleşik Güçler anlayışı ile hareket etmiştir. Bu insanlardan ziyade temel dünya görüşlerini ve temel hedeflerini hala daha tam olarak anlayamadığımız birtakım insanlarla işbirliği yaparak geniş bir toplum kesimine hitap eden bir strateji sayesinde oy oranını mümkün olduğunca artırmayı tercih etmiştir. Geçersiz bir politika mı?

Son derece akılcıca tasarlanmış bir strateji... Bu stratejinin en önemli ayaklarından bir tanesi de "BDH'ya ve ÇABP'a değil bize oy verin ki UBP'yi geçip birinci parti olalım" dedikoduları oluşturmaktaydı. Bu da başarılı oldu. Elbette BDH ve ÇABP'ın da benzer dedikodularla CTP'den oy kapma derdine düştüğü iddia edilebilir. Ancak hiçbirisi CTP kadar profesyonel davranamamış ve sonuçta CTP'nin istediği olmuştur.

söyleyebiliyor. Talat başbakan olduktan sonra Denktaş daha neler neler söyleyecek ve CTP "sırf çözüm zemini kaybolmasın diye" bunların üzerinden bardak bardak soğuk sular içecek.

O halde yapılması gereken şudur:

CTP, uyguladığı seçim stratejisi sonrasında genel başkanını başbakanlık koltuğuna oturtma fırsatını yakalamıştır. "Bu fırsat tepilmeyecek", uygulanan seçim stratejisinin meyvesi "anlamsız / geçersiz" birtakım sözler (protokol) nedeniyle heba edilmeyecektir. Hiç de fena olmayacaktır çünkü CTP halktan oy isterken Ankara ile işbirliği yaparak çözümü sağlayacağını vaat ederek adımlarını atmıştır. Şimdi eksik artık da olsa CTP'nin o olanağı vardır. Örneğin "iki devletlilik" Ankara'nın olmazsa olmazlarından olarak görünmektedir. CTP Kıbrıs'ta çözümün "bölünme" anlamına gelebileceği gibi durumu yaratılması uğruna mı Ankara ile işbirliği yapacaktır? Bekleyip göreceğiz.

Elbette CTP, birtakım konularda mümkün olduğunca ısrarcı davranacak ancak günün sonunda DP ile hükümeti kurmaktan da kaçınmayacaktır.

BDH ise hükümete dahil olmasa bile CTP'nin bu uğurdaki mücadelesine sonuna kadar destek olacak, protokol çerçevesinde hareket etmeye her yönüyle devam edecektir. BDH, gerekirse mecliste gerektiği zaman da sokakta CTP'nin aktivist kitlesi ile işbirliğini sonuna kadar devam ettirecektir.

Esas olan çözümdür ve eğer Ankara Annan Planı'nı kabul edip askerlerini adadan çekme konusunda ısrarlı bir tavır alırsa, Kıbrıs'ın kuzeyinde barışı sağlamak için gerekli adımları atarsa Aralık'ta çözüm mümkündür.

Bu tabloda BDH'nin hükümette yer almasının muhalefete pahalıya mal olacağı hemen anlaşılıyor. BDH bir ya da en fazla iki bakanlık uğruna elini kolunu bağlamayacak, statükonun yıkılması için sokağı canlı tutmaktan geri durmayacaktır diye düşünüyorum. Bana göre doğru olan budur. Seçimler aylardır elimizi kolumuzu bağlamıştı. Örneğin başta CTP olmak üzere sorumluluk sahibi tüm muhalif partiler Türkiye'den aktarılan yasa dışı nüfusun hukuksal durumunu tartışmaktan çekiniyorlardı ancak seçim ortamı artık aşılmıştır. Nuri Çevikel Kıbrıslılaşabildiği oranda Kıbrıs'ta çözüme katkı koyabilecektir. Aksi takdirde bu konuda CTP'nin başı ağrıyacaktır çünkü bir taraftan ulus-

lararası hukuku savunup diğer taraftan Cenevre Konvansiyonu'na aykırı olarak ülkeye taşınan nüfusun ülkedeki varlığını savunmak politikada çok önemli olan tutarlılık, etik kurallara bağlılık gibi konularla ilgili bu parti açısından ciddi sıkıntılar yaşanmasına sebep olacaktır. Bu konuda ortak payda aslında vardır ve bu Annan Planı'ndan başka bir şey de değildir.

Çözüm artık sokaklardır arkadaşlar.

Bu konu artık iyice ısınmıştır.

Ya Ankara Kıbrıs'ta çözüme evet diyecek ya da Türkiye ile birlikte AB üyeliğini beklemek durumunda kalacağız.

CTP rejimin içinden Ankara ile işbirliği yaparak çözümü iyi niyetle zorlayacaktır.

Kıbrıs Türkü'ne düşen görev ise dışarıda, sokaktan CTP'ye mümkün olduğunca yüksek sesle destek atışı yapmaktır. Sokakta, meydanlarda çözüm yönünde ses yükseltmek dışında CTP'ye yapabileceğimiz bir yardım şu anda mümkün görünmemektedir. Aynı zamanda mecliste de BDH'nin, CTP'nin çözüm yönünde atacağı adımları desteklemek yükümlülüğü vardır. Halk CTP ve BDH'ya ülkemize barış getirsinler diye oy verdi. Karşılığını beklemek, iyi niyetle bu konuda çaba sarf ettiklerini görmeyi istemek hakkımızdır. CTP, Ankara ile işbirliği yaparak bu işi halletmeyi deneyecek, BDH ise Ankara'yı çözüme zorlama yolunu deneyecektir. Her ikisi de gerekli toplumsal desteğe sahip iki farklı barış yanlısı yaklaşımdır ve hem CTP'ye oy veren geniş toplum kesimlerini hem de BDH'ya oy veren daha bir muhalif bakış açısına sahip dikkate değer bir başka toplum kesimi çözüm sürecinin bir parçasına dönüştürecek yaklaşım budur.

BDH ittifakında yer almış BKP'nin statükocu partilerle, Denktaş'la ve hatta Erdoğan'la işbirliği yaparak sıradan bir liberal parti gibi davranabileceğini pek düşünmüyorum. Netice itibarı ile BKP, BDH içinde sadece bir unsurdur ve diğer parti ve örgütlerin de katkısı ile BDH son kararını verecektir. Ben daha ziyade BKP'ye yakın bir duruş çerçevesinde düşüncelerimi aktarmaktayım ve açıkçası BDH'nin bu durumda nasıl davranacağını öngörmekle birlikte en az sizin kadar sonucu merakla beklemekteyim. Milli hükümet tartışılmakta bir de galiba. Ben milli hükümet değil "halk meclisi" öneriyorum.

Denktaş'ın ekmeğine yağ sürecektir bir ses alçaltma, hükümette bir ucundan tutma yaklaşımından ziyade Denktaş'ın uykularını kaçırarak, Ankara'yı çözüm konusunda uyarak ve ona iplerin elinde olmadığı, bizim temsilcilerimizle işbirliği yapmak zorunda olacağı hissini verebilecek bir halk hareketi öneriyorum.

Tüm örgütlerin temsilcilerini göndereceği bir meclisten bahsediyorum.

BMBP'nin derhal işlevselleştirilmesi ve sokak organizasyonları tertiplemesini öneriyorum. Kıbrıslı Türklerin kendi evlerinin efendisi olmadıkları ortadadır. Seçim sonuçları bunu sağlamadı diye kendi evimizin efendisi olmaktan vazgeçecek halimiz yoktur. Tek alternatifimiz, muhalif duruşa sahip, ayakları yere basan, sağlam, ses getiren, çözüme ulaşma bağlamında çemberi daraltan bir halk hareketidir. BDH'nin da CTP'ye yapabileceği en büyük katkı, bu konuya eğilmek ve "içerideki" CTP'ye "dışarıdan" ciddi destek atışları yapmaktır. İçeriden BDH'nin yapabileceği bir katkı yoktur çünkü aritmetik BDH'sız hükümet oluşumlarını olanaklı kıldığından zaten BDH'nin yapacağı dayatmaların sonucu olarak BDH'sız hükümet hemen gündeme getirilecektir.

19 Aralık 2003

Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler...

TÜPRAŞ DA SATILDI SIRADA NE VAR?

Türkiye'nin en önemli KİT'lerinden biri TÜPRAŞ da Efremov Kautschuk GmbH'ye satıldı.

Satım (peşkeş) bedeli ise sadece 2.5 yıllık kar oranı. Peşkeş ihalesini Petrol-İş'i işçiler protesto ettiler. "Tüpraş, Petkim, Tügsaş, İgşaş zaten bizim. Halkın Malını sattırmayacağız" ve "Özelleştirme vatana ihanettir" yazılı pankartlarla İzmit, İzmir, Batman, Kırıkkale'den Ankara'ya gelen Petrol-İş üyesi TÜPRAŞ işçileri özelleştirmeyi protesto ettiler.

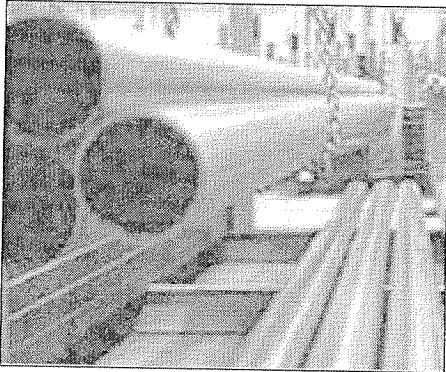
İşçilerin protestosu karşısında Çevik kuvvet polisleri bina önünde etten duvar ördüler ve işçileri engellemeye çalıştılar. İşçiler ise bu müdahaleye; "Amerikan itleri sattırmayız KİT'leri", "TÜPRAŞ'ı satanı biz de satarız", "TÜPRAŞ'a uzanan eller kırıl-sın" sloganları ile tepki gösterdiler.

Petrol-İş Genel Başkanı yaptığı konuşmada, hükümetten özelleştirmelere devam etmesi halinde bunun hesabını işçiler olarak soracaklarını belirtti.

Eyleme birçok sendika ve sivil toplum örgütleri tarafından da destek verildi.

İzmit'teki TÜPRAŞ Fabrikası işçileri de yaptıkları eylemle ihaleyi protesto ettiler. TÜPRAŞ'ın Aliağa rafinerisinde çalışan işçiler ise ihaleyi protesto etmek için iş bıraktı.

TÜPRAŞ'IN DEĞERİ EN AZ 2.3

MİLYAR DOLAR

Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşlarının başında gelen TÜPRAŞ'ın piyasa değeri, toplam 2.3 milyar dolar civarında. Hazine'ye 9 katrilyonun üzerinde vergi aktaran şirkette 4 bin 716 kişi çalışıyor. En az 1000 kişilik istihdam yaratacak yeni bir rafineri kurulması gerekirken, Türkiye hazinesine yılda 7.2 milyar dolar vergi ödeyen TÜPRAŞ, sadece 3.5 yıllık kârı karşılığında yerli-yabancı sermayeye satılacak.

TÜPRAŞ 2003 yılında;

20 katrilyon TL(13.3 milyar dolar) ciro,
600 trilyon TL(400 milyon dolar) brüt kâr
450 trilyon TL(300 milyon dolar) Net Kâr
10-11 katrilyon TL (7,2 milyar dolar)

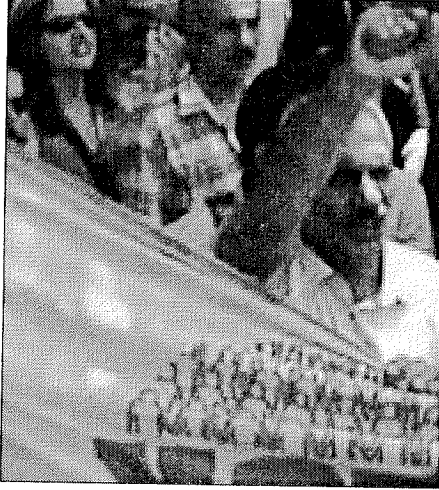
vergi ödemesi yaptı.

Ayrıca yılda 14 trilyon TL kâr eden DİTAŞ'a ve Türkiye'nin tek lastik hammad-desi üreten petro kimya tesisine sahip.

TÜPRAŞ'ın yüzde 65.76'lık hissesinin blok satışı için yapılan ihalede, şirket, Zorlu Holding ve Efremov Kautschuk (Alman-Rus ortaklığı) şirketine 3.5 yıllık kârı olan 1 milyar 302 milyon dolar karşılığında satıldı.

TPAO İşçisi Mücadeleye Devam Ediyor

1 Ocak'ta Türk Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) Batman Bölge Müdürlüğü'nde işlerine son verilen 650 taşeron işçinin eylemleri devam ediyor.

Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı bir eylemde konuşan Petrol-İş Batman Sendikası Şube Başkanı, atılan işçiler işe geri alınmadığı takdirde, eylemlerin artarak süreceğini söyledi. Konuşmada, başta Türk-İş olmak üzere diğer sendikaların da tepki göstermemesi sert bir dille eleştirildi.

İşçiler, haklarını elde edene kadar mücadelelerine devam edeceklerini, kararlı olduklarını vurguladılar. Bir işçi, bu durumun psikolojik olarak ailelerine de yansıdığını, sürekli işten çıkartılma duygusuyla yaşamak istemediklerini, tedirgin ve diken üstünde bir yaşamdan artık bunaldıklarını belirtti ve sözlerini şöyle bağladı; "Hırsızlık mı yapalım!!!"

Petrol-İş Batman Şube yöneticisi de, 7 yıldır kadrolu işçi statüsüne geçmek için mücadele sürdürdüklerini belirtti ve bu süreçte bunca yıldır süren çalışmanın karşılığını da kapı önüne konarak aldıklarını, TPAO'nun da kapanmaya doğru gittiğini, işçilerin işten çıkartıldığını, TÜPRAŞ'ın üç kuruşa satıldığını, TEKEK'in de kapatıldığını, buna artık bir dur demek gerektiğini belirtti.

TC'DE İŞKENCENİN YAŞI, IRKI, CİNSİ YOK!!!

TOHAV İşkence Rehabilitasyon Merkezi, çalışmalarını kitap haline getirip yayımladı. Psikolojik işkencenin yoğun olduğu belir-

lenirken, işkence görenlerin yaşı da 3'e kadar indi.

TOHAV'a işkence nedeniyle başvuranların %35'ini kadınlar, %65'ini erkekler oluşturuyor. Etnik köken bakımından ise oran; %89 Kürt, %10 da Türk kökenli insanlardan oluşuyor. Diğer etnik kökenlerden mağdurların oranı ise %1.

Başvuranların en küçüğü 3, en büyüğü ise 65 yaşında.

Özellikle 25-40 yaş aralığında bulunan mağdurların sayıca fazla olduğu ifade ediliyor.

İşkence görenlerin ezici bir çoğunluğunu yüzde 85 ile işsizler oluştururken, çalışan kesim yüzde 15'te kaldı.

Raporda, göze çarpan bir diğer unsur da yüzde 97 oranı ile gelir düzeyi düşük kesimler oluştu.

Bir kez gözaltına alınanların oranı ise %33 iken, birden fazla gözaltına alınanlar %67'lik bir oranı, siyasi nedenlerle gözaltına alınanların ise %99 oranında olduğunu bildirildi. Emniyet Müdürlüğü ise en fazla işkence görülen yer olarak %75'lik oranla ilk sırada.

Rapora göre, en yoğun olan işkence psikolojik işkence.

Oranlara göre işkence yöntemleri; Tecrit etme %46, Aç-susuz bırakma % 65, Uykusuz bırakma % 58, İyi polis, kötü polis taktiği % 31, Tuvalet ihtiyacının engellenmesi % 46, Tıbbi bakımdan yoksun bırakma % 41, Küfür, hakaret, alaya alma, aşağılama ise % 72 olduğu belirtiliyor

F TİPİ ÜNİVERSİTEYE HAYIR!!!

Marmara Üniversitesi Öğrenci Platformu, taşıdığı "Kamera, YÖK disiplini yönetmeliği kaldırılmalı" pankartı ile okullarına yerleştirilen gizli kameraları basın açıklaması ile protesto etti.

Öğrenciler, kameraların kaldırılmasını ve rektörlüğe yürüyüp rektörle görüşmek istediler. Ancak öğrencilerle rektör değil, sivil polis muhatap oldu. Açıklamanın ardından basın açıklaması yapan öğrenciler dağıldı.

ÖĞRENCİLER AÇLIK GREVİNDE!

YÖK ve polisin soruşturma, gözaltı ve tutuklama terörüne karşı, öğrenci gençlik açlık grevine başladı.

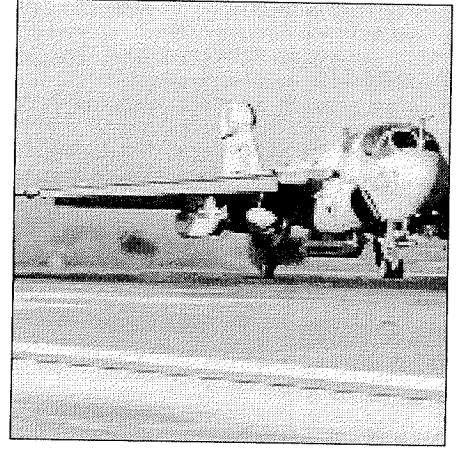
Açlık grevi, SDP İstanbul İ Örgütü'nde yapılan basın açıklamasıyla başlatıldı. Açıklamada öğrencilerin Türkiye'deki soruşturma ve cezaların, disiplin yönetmelik-

lerinin iptali, jandarma ve polisin okullardan çekilmesi, öğrenci eylemlerinde tutuklanan öğrencilerin serbest bırakılması ve bu haklı mücadelede ezilenleri, işçi ve emekçileri, ezilen Kürt halkını yanlarında görme istekleri belirtildi. Açlık grevini birçok parti, dernek ve yapı ziyaret etti ve dayanışmalarını sundu.

Türkiye'de Üsleri Protesto

Türkiye'de Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu 17 Temmuz 2003 tarihinde bakanlar kurulunun Irak'la ilgili ABD'ye destek kararı çerçevesinde üslerin ABD tarafından kullanımına izin verilmesini protesto etmek için eylemler düzenliyor. ABD Irak'taki işgalin devamı için 130bin askerin rotasyonunu incirlik üssünden gerçekleştiriyor.

ABD'nin bu eylemi hükümetin gizli

karnamesi ile gerçekleştiriliyor. Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu bu rotasyonun durdurulması için mahkemeye başvurmasına rağmen mahkeme bu yöndeki istemi reddetti.

AKP hükümetini ABD'nin ve İngiltere'nin Irak'taki savaş suçlarına ortak olmak için yanıp tutuştuğunu açıklayan Küresel ve Adalet Koalisyonu, hükümetin halkın tepkisinden korktuğu için gizli bir şekilde Bush rejimi ile anlaşacağını açıkladı.

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu yaptığı açıklamada devamla "bugüne kadar kararnamenin kamuoyuna açıklanması ve durdurulması için mücadele ettik. Bugünden sonra Irak'ta çocukların ölümünden, kadınlara yönelik şiddet ve tecavüzden Irak'ın yıkımından ve bir dizi savaş suçundan sorumlu olan ABD askerlerinin incirlik üssünü kullanmalarına karşı mücadele edeceğiz dedi.

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu hükümetin halktan sadece korkmakla kalmadığını hatta halka yalan dahi söylediğini bildiriyor. ABD'nin ve İngiltere'nin petrol çıkarları uğruna Irak'ta kan dökülmesine ortak oluyor.

GARDAŞ'TA YENİ YIL ETKİNLİĞİ

Kıbrıs'ın ilk ortak kültür merkezi olan Gardaş'ın, yeni yıl nedeniyle düzenlediği etkinliğe 100'ü aşkın; Kıbrıslı Türk, Kıbrıslı Rum, Maronit, Ermeni ve ortak yaşama inanan kişi katıldı.

Kıbrıs tarihinde bir ilk olan Gardaş Kültür Merkezi, Kıbrıslı Rum, Kıbrıslı Türk, Maronit, Ermeni toplumuna mensup birçok barış severin bir araya gelerek kurduğu ilk kültür merkezi olma özelliği dışında, gerçekleştirdiği etkinliklerle de, Kıbrıs'ta yaşayan toplumların bir araya gelmesini, birlikte tartışıp, birlikte üretmesini sağlayan önemli yerlerden birisi durumunda.

Geçtiğimiz günlerde yılbaşı nedeniyle merkezi Güneyde, eski Lefkoşa'da bulunan binasında bir eğlence gecesi düzenlenen Gardaş Kültür Merkezi'nde 100'ü aşkın kişinin katılımıyla, eğlenceli ve samimi bir ortam yaratıldı. Çeşitli yemeklerin bulunduğu açık büfe, müzik, parodi ve hediye çekilişinin yer aldığı geceye katılanlar, hem eğlendiler hem de samimi bir ortamda konuşma imkanı buldular.

Adamızın gelecekte yeniden birleşmesi ve ortak yaşamı için önemli bir yere sahip olan bu tip etkinliklerin artarak devam etmesi ise geceye katılanların ortak temennisi olarak dile getirildi.

Lefkoşa Türk Belediyesi Kültür ve Sanat Etkinlikleri

LTB 2004 yılı kültür-sanat etkinlikleri programı şöyle:

29 Ocak 2004: YDÜ'de Küçük Aysel Konseri

Şubat 2004: LTB Halk Müziği Korosu Lefkoşa ve Karpaz konserleri.

Şubat 2004: LTB Sinema Günleri

24 Mart 2004: Saçaklı Ev'de Gençlerle kitap buluşması

8 Nisan 2004: Bellapais Manastırı Oda Konseri

15-17 Nisan 2004: 2. Uluslararası Şiir Günleri

15 Mayıs-30 Haziran: 2. Uluslararası Tiyatro Festivali

4 Haziran 2004: Dünya Çevre Günü kutlamaları

Temmuz -Ağustos- Eylül 2004: Modern Dans Gösterileri

1-4 Eylül 2004: 2. Uluslararası Lefkoşa Halk Dansları Festivali

Kasım 2004: Bale gösterileri

21 Ocak 2004: Lenin Yoldaşı Ölümünün 80. Yılında Anıyoruz

Önder yoldaşları nasıl anmalıyız?

Onların adlarını göklere çıkartırken, onların öğretilerini ve pratiklerini yerin yedi kat dibine sokarak mı?

Yoksa onların öğretilerini ve pratiklerini hatırlayarak mı? Onların davasının bilinçli, kararlı ve yorulmaz savunuculuğu üzerine yemin ederek mi?

Biz ikinci yöntemin doğruluğunun ve de zorunluluğunu biliyoruz.

Dolayısıyla, Lenin yoldaşı anmak için, tüm yoldaşları Lenin'in partisinin tarihçesini okumaya davet ediyor, ve onlara bu kitabın Sonuçlar bölümünün kısaltılmış şeklini sunuyoruz.

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ-BOLŞEVİK TARİHİ SONUÇLAR

1) Parti tarihi bize her şeyden önce, proletaryanın devrimci bir partisi, oportünizmden arınmış, uzlaşmacılara ve teslimiyetçilere karşı uzlaşmaz, burjuvaziye ve onun devlet iktidarına karşı tutumunda devrimci bir parti olmaksızın, proleter devrimin ve proletarya diktatörlüğünün zaferinin imkansız olduğunu öğretiyor.

Parti tarihi bize, proletaryayı böyle bir partiden yoksun bırakmanın, onu devrimci önderlikten yoksun bırakmak demek olduğunu; onu devrimci önderlikten yoksun bırakmanın ise proleter devrim davasını yıkmak anlamına geldiğini öğretiyor.

Parti tarihi bize, iç barış şartlarında yetişmiş, oportünistlerin dümen suyundan giden, "sosyal reformlar" hayaliyle yaşayan ve sosyal devrimden kopan Batı Avrupa tipi alışlagelmiş sosyal-demokrat partilerin böyle bir parti olamayacağını öğretiyor.

Parti tarihi bize, sadece yeni tipte bir partinin, Marksist-Leninist bir partinin, bir sosyal devrim partisinin, proletaryayı burjuvaziye karşı tayin edici savaşıyla hazırlayabilecek ve proleter devrimin zaferini örgütleyebilecek bir partinin böyle bir parti olabileceğini öğretiyor.

2) Parti tarihi bize ayrıca, işçi sınıfı partisinin, işçi sınıfı hareketinin ileri teorisine, Marksist-Leninist teoriye iyice hakim olmadıkça, sınıfının önderi rolünü, proleter devrimin örgütleyicisi ve önderi rolünü oynayamayacağını öğretiyor.

Marksist-Leninist teorinin gücü, bu teorinin Partiye her durumda doğru yönü bulma, olayların iç bağlantısını anlama, bunların akış yönünü önceden görme ve sadece bugün nasıl ve hangi yönde geliştiklerini değil, gelecekte nasıl ve hangi yönde gelişeceklerini de görme imkânı sağlamasında yatar.

Ancak Marksist-Leninist teoriye iyice hakim olmuş bir parti güvenle ilerleyebilir ve işçi sınıfını ileriye götürebilir.

Ve tersine- Marksist-Leninist teoriye iyice hakim olmayan bir parti ise el yordamıyla ilerlemek zorunda kalır, eylemlerinde güvensiz hale gelir ve sınıfı ileriye götüremez.

Marksist-Leninist teoriye iyice hakim olmak için Marx'ın, Engels'in ve Lenin'in yapıtların soyutlanmış sonuç ve önermeleri dikkatle ezberlemenin, uygun düştüğünde bunları aktarmayı öğrenmenin ve böylece ezberlenmiş olan sonuç ve önermelerin her yerde geçerli olacağını umarak bununla yetinmenin yeterli olacağı sanılabilir. Ama Marksist-Leninist teoriye böyle bir yaklaşım tamamiyle yanlıştır.

Marksist-Leninist teoriyi bir dogmalar yığını, bir fetvalar listesi, bir iman simgesi olarak, Marksistleri de basmakalıp bilgiler, dogmacılar olarak görmemek gerekir. Marksist-Leninist teori, sosyal gelişmenin, işçi sınıfı hareketinin, proleter devrimin, komünist toplumun inşasının bilimidir. Ve bir bilim olarak, hareketsiz durmaz ve durmaz; gelişir ve kendini mükemmelleştirir. Açık ki, gelişmesi içinde yeni tecrübelerle ve yeni bilgilerle mutlaka zenginleşir; bazı önerileri ve sonuçları da, zamanın

akışı içinde mutlaka değişir; yeni tarihi şartlara tekabül eden yeni öneriler ve sonuçlar mutlaka bunların yerini alır. Marksist-Leninist teoriye hakim olmak, hiçbir şekilde, onun bütün formüllerini ve önerilerini ezberlemek ve her kelimesine bağlanıp kalmak anlamına gelmez. Marksist-Leninist teoriye hakim olmak için, her şeyden önce, onun lafıyla özünü birbirinden ayırmayı öğrenmeliyiz.

Marksist-Leninist teoriye hakim olmak, bu teoriyi incelemek ve onu, proletaryanın sınıf mücadelesinin değişen şartlarında devrimci hareketin pratik sorunlarının çözümünde kullanmayı öğrenmek demektir.

Marksist-Leninist teoriye hakim olmak bu teoriyi devrimci hareketin yeni tecrübeleriyle, yeni önerme ve sonuçlarıyla zenginleştirmek demektir; eskimiş önermelerini ve sonuçlarını, yeni tarihi şartlara tekabül eden yenileriyle, teorinin özüne uygun olarak, değiştirmekte tereddüt etmeksizin onu geliştirebilmek ve ilerletebilmek demektir.

Marksist-Leninist teori bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur.

Eğer Lenin Marksizm'in lafzı altında ezilip kalsaydı ve Marksizm'in eski, Engels tarafından formüle edilen bir önermesini, yeni tarihi şartlara uygun bir önermeyle, Sovyetler Cumhuriyetine ilişkin yeni önermeyle değiştirmek cesaretini göstermeseydi, Partimize, devrimimize ve Marksizm'e ne olurdu? Parti karanlıkta el yordamıyla yürümek zorunda kalır, Sovyetler dağılırdı; Sovyet iktidarımız olmazdı ve Marksist teori büyük bir başarısızlıkla karşılaşırdı. Proletarya kaybeder, proletaryanın düşmanları kazanırdı.

Eğer Lenin Marksizm'in lafzı altında

emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizm'i, sosyalizmin yeryüzünün altında birinde zafere ulaştığı çağın Marksizm'idir.

Önder kadroları Marksist teoriyi kavramış olmasaydı, bu teoriyi bir eylem kılavuzu olarak almasaydı, Marksist teoriyi proletaryanın sınıf mücadelesinin yeni tecrübesiyle zenginleştirerek onu ilerletmeyi öğrenmeseydi, Bolşevik Parti Ekim 1917'de zafer kazanamazdı.

3) Parti tarihi bunlardan başka bize, işçi sınıfı saflarında faaliyet gösteren ve işçi sınıfının geri kesimlerini burjuvazinin kollarına iterek işçi sınıfının birliğini bozan küçük-burjuva partileri ezilmediği takdirde, proleter devrimin zafere ulaşmasının imkansız olduğunu öğretir.

Partimizin tarihi, küçük-burjuva partilere, Sosyal-Devrimcilere, Menşeviklere, Anarşistlere ve milliyetçilere karşı mücadele ve bu partilerin kesin olarak yenilgiye uğratılması tarihidir. Eğer bu partiler yenilgiye uğratılmamış ve işçi sınıfı saflarından savrulup atılmamış olsalardı, işçi sınıfının birliği sağlanamazdı. Ve eğer işçi sınıfının birliği sağlanmasaydı, proleter devrimin zaferini sağlamak imkansız olurdu.

İlk başta kapitalizmin muhafazasından ve Ekim Devriminden sonra ise kapitalizmin restorasyonundan yana olan bu partiler tam olarak yenilgiye uğratılmamış olsaydı, proletarya diktatörlüğünü korumak, dış askeri müdahaleyi alt etmek ve sosyalizmi kurmak mümkün olmazdı.

Halkı aldatmak için hepsi de kendilerine "devrimci" ve "sosyalist" süsü veren küçük-burjuva partilerinin, Sosyal-Devrimcilerin, Menşeviklerin, Anarşistlerin ve milliyetçilerin, daha Ekim Sosyalist Devrimi'nden önce karşı-devrimci partiler haline

Eğer Lenin Marksizm'in lafzı altında ezilip kalsaydı ve Marksizm'in eski, Engels tarafından formüle edilen bir önermesini, yeni tarihi şartlara uygun bir önermeyle, Sovyetler Cumhuriyetine ilişkin yeni önermeyle değiştirmek cesaretini göstermeseydi, Partimize, devrimimize ve Marksizm'e ne olurdu?

ezilip kalsaydı ve Marksizm'in eskiden varmış olduğu sonuçlardan birini terkedip, yerine sosyalizmin tek ülkede zafere ulaşmasının mümkün olduğunu gösteren yeni bir sonucu, yeni tarihi şartlara uygun bir sonucu koymak için gerekli teorik cesareti göstermeseydi, Partimize, devrimimize ve Marksizm'e ne olurdu? Parti karanlıkta el yordamıyla yürümek zorunda kalır, proleter devrimi önderlikten yoksun bırakılır ve Marksist teori çürümeye başlardı. Proletarya kaybeder, proletaryanın düşmanları kazanırdı.

Oportünizm her zaman, Marksist teorinin veya onun önermelerinden ve varmış olduğu sonuçlardan herhangi birinin doğrudan doğruya inkarı demek değildir. Oportünizm, bazen, Marksizm'in ilerlemesini önleyecek eskimiş önermelerine sıkı sıkıya sarılma ve onları birer dogma haline getirme teşebbüsünde ifadesini bulur.

Abartmış olmaktan korkmaksızın denilebilir ki, Engels'in ölümünden bu yana, Marksist teoriyi ilerleten ve onu proletaryanın sınıf mücadelesinin yeni şartlarında yeni tecrübelerle zenginleştiren Marksistler, sadece usta teorisyen Lenin ve Lenin'den sonra, Stalin ve Lenin'in diğer takipçileri olmuşlardır.

Ve Lenin ve Leninistler, Marksist teoriyi ilerletmiş oldukları için, işte tam bu sebepten dolayı, Leninizm Marksizm'in daha da geliştirilmesidir; proletaryanın sınıf mücadelesinin yeni şartlarının Marksizm'i,

gelmeleri ve daha sonra yabancı burjuva casusluk örgütlerinin ajanları; casuslardan, yıkıcılardan, sapıklardan, katillerden ve vatan hainlerinden meydana gelen bir çete halini almaları bir rastlantı sayılamaz.

4) Parti tarihi bunlardan başka bize, işçi sınıfı partisinin, kendi saflarındaki oportünistlere karşı uzlaşmaz bir mücadele vermezse, kendi içindeki teslimiyetçileri ezmezse, kendi saflarının birliğini ve disiplinini koruyamayacağını; ne proleter devrimin örgütleyicisi ve önderi rolünü, ne de yeni sosyalist toplumun kurucusu rolünü oynayamayacağını öğretiyor.

Partimizin iç yaşantısının gelişme tarihi, Parti içindeki oportünist gruplara - "Ekonomistlere, Menşeviklere, Troçkistlere, Buharincilere ve milliyetçi sağcılara karşı mücadele ve bu grupların tam bir yenilgiye uğratılması tarihidir.

Eğer "Ekonomistler'i ve Menşevikleri alt etmeseydik, Partiyi inşa edemez ve işçi sınıfını proleter devrime götüremezdik. Eğer Troçkistleri ve Buharincileri alt etmeseydik, sosyalizmin kuruluşu için gerekli şartları yerine getiremezdik. Her türden ve renkten milliyetçi sapmaların temsilcilerini alt etmeseydik, halkı enternasyonalizm ruhuyla eğitemez, SSCB halkları arasındaki büyük dostluk bağını koruyamaz ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni kuramazdık.

Bir kaleyi zaptetmenin en kolay yolu, onu içeriden teslim almaktır. Zafer kazanmak için, işçi sınıfının partisi, işçi sınıfının

yönetici kurmayı, ileri kalesi, önce teslimiyetçilerden, kaçaklardan, grev kırıcılarından ve hainlerden temizlenmelidir. Lenin'e ve Parti'ye karşı mücadele eden Troçkistlerin, Buharincilerin ve milliyetçi sapmaların temsilcilerinin sonunun, tıpkı Menşevik ve Sosyal-Devrimci partilerinki gibi olması, faşist casusluk örgütlerinin ajanları, casuslar, yıkıcılar, katiller, sapırmacılar ve vatan hainleri haline gelmeleri bir rastlantı sayılamaz.

5) Parti tarihi bundan başka bize başarılarından başı dönen, kendini büyük gören, çalışmasındaki kusurları görmezlikten gelmeye başlayan ve hatalarını kabul etmektен ve onları zamanında içtenlikle ve dürüstçe düzeltmekten korkan bir partinin, işçi sınıfına önderlik rolünü oynayamayacağını öğretir.

Bir parti eleştiri ve özeleştiriden korkmazsa, çalışmasındaki hata ve kusurları örtbas etmezse, parti çalışmasındaki hatalardan ders çıkararak kadrolarını eğitirse ve hatalarını zamanında düzeltmeyi bilirse yenilmez bir parti haline gelir.

Bir parti hatalarını gizlerse, sancılı meseleleri örtbas ederse, her şey yolundaymış gibi davranarak eksiklerinin üstünü örterse, eleştiri ve özeleştiriyi tahammül göstermezse, kendini beğenmişliğe ve gurura kapılırsa ve ilk başarılarıyla yetinirse, mahvolur.

6) Nihayet, Parti tarihi bize, işçi sınıfı partisinin, yığınlarla geniş bağları yoksa, bu bağları sürekli olarak güçlendirmezse, yığınların sesine kulak vermeyi ve onların acil ihtiyaçlarını kavramayı bilmezse, sadece yığınları eğitmeye değil, yığınlardan öğrenmeye de hazır değilse, milyonlarca işçiye ve tüm emekçilere önderlik etme yeteneğine sahip gerçek bir yığın partisi olamayacağını öğretiyor.

Lenin'in dediği gibi, bir parti, ancak "en geniş emekçi yığınlarıyla özellikle proleter, ama aynı zamanda proleter olmayan emekçi yığınlarıyla da bağlar kurmayı, yakın temas halinde olmayı ve onlarla bir ölçüde kaynaşmayı" başarırsa yenilmez hale gelir. (Lenin,

'Sol' Komünizm - Bir Çocukluk

Hastalığı, s. 9.)

Bir parti, kendini dar parti kabuğuna hapsederse, yığınlardan koparsa ve bürokratik kabukla örtülmesine izin verirse mahvolur. "Geniş halk yığınlarıyla bağlarını korudukları sürece", diyor Stalin yoldaş, "Bolşevikleri hiçbir gücün alt edemeyeceğini kural sayabiliriz. Ve tersine, Bolşevikler yığınlardan koptukları ve yığınlarla bağlarını yitirdikleri an, bürokratik kabukla örtüldükleri an, bütün kuvvetlerini kaybederek ve sıfırlanırlar.

Kanımcı, Bolşevikler bize, Yunan mitolojisinin kahramanı Anteus'u anlatıyorlar. Onlar da, Anteus gibi, kendilerini doğuran, emziren ve yetiştiren anayla, yani yığınlarla

bağlarını sürdürdükleri için güçlüydüler. Ve analarıyla, halkla bağlarını sürdürdükleri sürece, yenilmez kalmak için her imkana sahiptiler.

Bolşevik önderliğin yenilmezliğinin anahtarı burada yatıyor." (Stalin, Parti Çalışmasındaki Eksiklikler, Moskova 1937, s. 45.)

Bolşevik Partinin kat etmiş olduğu tarihi yoldan çıkarılacak temel dersler bunlardır.

Lenin'i anarken, onun tüm öğretilerinin bu kısa özetini bize sunan Parti'sine, hepimizin partisi olan SBKP (B)'e minnetimizi sunuyoruz.

Lenin'i anarken, onun ve yoldaşlarının tüm öğretilerini daha iyi kavramak, o öğretileri ülkemiz ve dünyamızın yeni şartlarında uygulamaktaki kararlılığımızı ilan ediyoruz.

Tarihin, işçi sınıfının mücadele tarihinin bizi utandırmamasını diliyoruz!

**LENİN'İN İŞARETİYLE
KIBRIS'TA DA
İLERLİYOR PARTİZAN!**

Kıbrıs'ta

**Sosyalist
GERÇEK**

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk